

Štowerski

ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

APRIL

Št. 8

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

*Ne bom, livar, lovila zvezdic zate,
le naj na nebu še naprej žarijo.
Podala se bom na cvetoče trate,
kjer ivanjščice cveto in kosi žvrgolijo.*

*Kako, valjar, bi mogla sneti zlato sonce,
da bi za maj ti ga hvaležna podarila?
Odšla bom v cvetoče, sončne loke,
ki se od njih je zima komaj poslovila.*

*Natrgala bom velik šop ivanjščic belih,
da bom očetom vsem lahko pripela cvet:
junakom dela, nekdam borcem smelim,
ki so svoboden nam skovali svet.*

V. Pevcin

Pevcin '79'

POMEMBNA OBLETNICA

Letos živimo v 34. svobodni pomladi. Povsod po naši zemlji je čutiti postoteren ritem dela; na tisoče delovnih rok na poljih, gozdovih, po rudnikih, v tovarnah, ladjedelnih, vsepovsod neprekinjen polet, zagrizeno premagovanje težav, nenehna snovanja in požrtvovalnost za lepše prihodnje dni.

V takem delovnem poletu bomo dočakali najlepši praznik delavskega razreda vsega sveta

PRVI MAJ,

mednarodni praznik dela, ki nas spominja na premnoge žrtve, padle v borbi za dosego pravic, ki pripadajo delovnim ljudem. Letos bomo ta naš praznik proslavljali ob jubileju, ki naj bi ga čim bolj dostojno proslavili. *Devetdeset let mineva, odkar so na prvem kongresu II. Internacionalne v Parizu leta 1889, proglasili Prvi maj za mednarodni praznik dela*, v spomin na krvave dogodke v Chicagu leta 1886. Tedaj so prvega maja organizirali generalno stavko po podjetjih v ZDA, ker so bili vsi napori za dosego osemurnega delavnika zaman. Padale so številne žrtve. Še dolga leta potem so delavcem prepovedovali demonstracije, proslave in stavke ob Prvem maju, kajti praznovanju tega praznika se je po razglasu Internacionalne pridružil proletariat vsega sveta. Tudi v naši državi so med obema vojnama ob Prvem maju prirejali izlete v naravo in tam proslavljali. Delavci štorske železarne in šamotarne so hodili prva leta po prvi svetovni vojni na prvomajske povorke v Celje; z leti je tako praznovanje pojenjalo, ker je bil pritisk oblasti na delavski razred vedno hujši.

Med narodnoosvobodilno borbo so delovni ljudje, zlasti mladina, kar se da lepo proslavljali Prvi maj kljub žrtvam. Splitski skojevci so 1. maja 1942 obesili veliko rdečo zastavo s srpom in kladivom na zvonik cerkve Sv. Duje. Leta 1943 so v Ljubljani priredili veličastne demonstracije sredi sovražnikovih tankov in strojnic. Na ljubljanskem gradu so zagoreli kresovi, z glavne pošte sta zavihrali slovenska in proletarska zastava. Prvega maja 1944 je iz ust 188 tekstilnih delavcev — jugoslovanskih internirancev v taborišču Mielsen v Nemčiji — zadonela po barakah Internacionala. Delavci so nato zažgali tovarno. Nemci so jih z orožjem pognali v gorečo tovarno, kjer so zgoreli.

Po zmagi nad fašizmom smo v naši deželi proslavljali Prva maj v znamenju naporov za obnovitev in izgraditev opustošene domovine. Prvega maja 1946 so mladi pričeli graditi mladinsko progno Brčko—Banovići.

Sedaj slavimo Prvi maj v prizadevanjih za čim boljšo uveljavitev socialističnih načel, ki smo jih uzakonili v novi ustavi, za čim učinkovitejšo samoupravljanje in čim doslednejši način delegatskega sistema. Praznujemo ga v rezultatih oblikovanja naše zavesti, v rezultatih kritičnega in samokritičnega obravnavanja naše stvarnosti. Vemo, da moramo krepiti demokratične odnose v Zvezi komunistov, neizprosno bičati nesocialistične pojave in jih preprečevati; krepiti moramo vlogo sindikatov. Upoštevati moramo, da oblikujejo mladi ljudje nove nazore; zahteve in potrebe mladine je treba povezati s potrebami in možnostmi za nadaljnjo krepitev socialističnih družbenih odnosov. Vedeti moramo, da je v tem smisel in smoter borcev, ki so vojno in revolucijo prenašali na svojih ramenih.

Po izročitvi tovarn v upravljanje delavcem, po tem velikem preobratu v zgodovini našega delavskega razreda, razvijamo s samoupravnim sporazumevanjem in družbenim dogovarjanjem pomembno dejavnost pri reševanju aktualnih nalog našega družbenoekonomskega razvoja. Zakon o združenem delu, s katerim ustvarjalno razvijamo in uresničujemo ustavna načela, pomeni enega najvažnejših, revolucionarnih korakov naše samoupravne skupnosti. S takim načinom gospodarjenja močno razširjamo tudi možnosti za večji razmah ustvarjalnosti in pobude delovnih ljudi na vseh ravneh, v vsem našem delovanju, pobude za povečanje produktivnosti dela, za racionalnejšo proizvodnjo in poslovanje, za stabilnost gospodarjenja, za boljše življenje delovnih ljudi.

Vse tisto pozitivno, kar smo dosegli v socialistični graditvi, vsi veliki dosežki utrjujejo našo enotnost, krepijo našo pripravljenost in prepričanje, da bomo pod vodstvom Zveze komunistov, s tova-

rišem Titom na čelu, dosegli nove zmage v boju za socialistični samoupravni razvoj naše neodvisne in neuvrščene socialistične domovine, bratske skupnosti enakopravnih narodov in narodnosti.

Tako usmerjeni in s takimi mislimi bomo najlepše praznovali obletnico mednarodnega delavskega praznika, letošnji Prvi maj.

Naj živi Prvi maj, mednarodni praznik dela in solidarnosti delavskega razreda sveta!

Poslovno leto 1978 uspešno

Poslovni rezultati niso bili enaki v vseh delovnih organizacijah sozd SZ. Napredovale so predvsem železarne, predelovalne delovne organizacije pa so v povprečju stagnirale. Medtem ko so železarne Jesenice, Ravne in Štore v blagovni proizvodnji napredovale na 765.733 ton ali za 6 %, so predelovalci s dosežkom 36.064 ton le za 1 % povečali rezultat iz leta 1977. Razlike so tudi v izdelanem in vnovčenem blagu ter zlasti v dohodkovnih uspehih.

Železarne so realizacijo povečale na 9.862 milijonov dinarjev ali za 28 %, predelovalne DO pa so z dosežkom 995 milijonov dinarjev v enem letu napredovale za 15 %. Največje razlike se pokažejo v akumulaciji, povečani za amortizacijo. Železarne so za ta razvoj najbolj pomemben dosežek z 1.349 milijonov dinarjev v primerjavi s predhodnim letom povečale za 50 %, predelovalci pa so s dosežkom 110 milijonov dinarjev celo za 3 % nazadovali. Za posamezne delovne organizacije je razlika v reproduktivni sposobnosti precej večja. V vseh kazalcih je napredovala najbolj Železarna Štore, najbolj donosna je bila Železarna Ravne, med predelovalci pa je Tovil zadržal čast najboljše delovne organizacije.

Delovne organizacije so v poslovanju SZ leta 1978 dosegle naslednje deleže: v odstotkih

OPIS	ŽJ	ŽR	ŽŠ	Predelovalci	Storitvene ne OZD
Surovo jeklo	61,5	26,3	12,2		
Blagovna proizvodnja	55,8	17,4	22,3	4,5	
Realizacija	46,6	25,8	18,2	9,15	0,25
Izvoz	21,0	40,0	20,8	18,2	
Akumulacija					
+ amortizacija	47,2	31,2	14,1	7,5	0,3
Število zaposlenih	37,3	27,9	19,1	15,0	0,7

Iz teh podatkov se razberejo odnosi v povprečnih prodajnih cenah, rentabilnosti poslovanja in stopnji predelave. Železarna Ravne ima npr. v jeklu delež 26,3 %, v blagovni proizvodnji pa samo 17,4 %, kar pomeni, da ta tovarna predeluje lastno jeklo in to več stopenjsko, kar se vidi v deležu realizacije.

Zanimivi so podatki Železarne Štore. Ta delovna organizacija je od leta 1969, ko so se železarne integrirale, podvojila svoj delež v poslovanju sozd SZ, in to v surovem jeklu od 6,3 % na 12,2 %, blagovni proizvodnji od 13,1 % na 22,3 %, v realizaciji od 10,6 % na 18,2 %, v izvozu od 8,5 % na 20,8 % in številu zaposlenih od 18,5 % na 19,1 %. Ta uspeh je velik zlasti zato, ker je bil dosežen kljub povečanju sozd SZ s pridružitvijo predelovalnih organizacij.

RAZLIKE V DONOSNOSTI

Čiste akumulacije, to je v seštevku sredstev za sklade in amortizacije nad predpisano, kar je prava podlaga razširjanja materialne osnove in povečanih osebnih dohodkov, so v letu 1978 delovne organizacije sozda Slovenske železarne dosegle, kot sledi:

OPIS	ŽJ	ŽR	ŽŠ	Veriga	Plamen	Tovil	Žična	SZ
Akum. din/del	28.200	57.000	26.300	12.600	11.650	53.600	6.200	33.900
OD din/del/m.	5.858	6.498	5.676	5.544	5.451	6.187	5.136	5.964

Medtem ko so bili povprečni osebni dohodki neto precej izenačeni (Žična je 14 % pod, Železarna Ravne pa 8,5 % nad povprečjem), so razlike v akumulativnosti ali reproduktivni sposobnosti znatno večje. Železarna Ravne je, preračunano na zaposlenega, ob najvišjih povprečnih osebnih dohodkih absolutno najakumulativnejša, izredne dosežke pa ima še zlasti Tovil. Le-ta je predelovalnim delovnim organizacijam prispeval 5,8 % blagovne proizvodnje, realiziral 11,7 % iztržka, dosegel 17 % čistega dohodka in 39 % akumulacije ob 11,6 % zaposlenih. Železarna Ravne je kljub temu, da je prispevala 40 % izvoza, dosegla 46,7 % čiste akumulacije celotne sestavljene organizacije. V sozd SZ bi morali razčleniti akumulacijske dosežke in ugotoviti vzroke »gospodarskega čudeža« dveh delovnih organizacij.

Pozornost bo treba posvečati predvsem tistim delovnim organizacijam, ki so na robu rentabilnosti, zlasti v Plamenu in Žični, da bi tudi v prihodnosti Slovenske železarne brez posredovanja družbe uspešno reševale svojo problematiko in poslovno zdrave vstopile v naslednje srednjeročno obdobje.

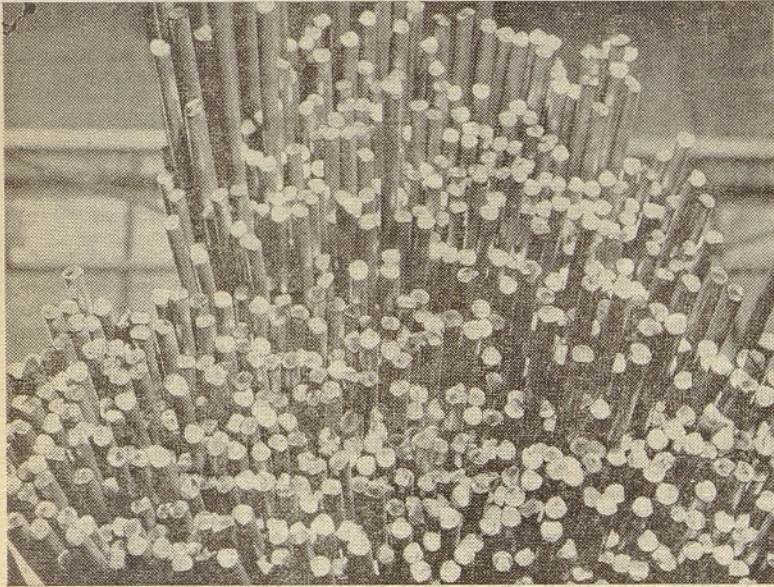
VSEM DELOVNIM LJUDEM ISKRENE ČESTITKE K PRVOMAJSKIM PRAZNIKOM ŽELIJO

- samoupravni organi
- družbenopolitične organizacije
- vodstvo delovne organizacije
- uredništvo glasila

Deset let jeklovleka

V letu 1970 je poleg rasti proizvodnje važno še to, da je bila v maju izdelana prva količina brušenih profilov za izvoz in to 2 585 kg za Italijo. Skupno je bilo v tem letu izdelano za izvoz 233.272 kg brušenih profilov.

Že aprila 1971 pa je izvoz v Italijo prenehal zaradi SM-jekla, ki ni ustrezalo za vijake vzmeti in pomanjkanja zmogljivosti za proizvodnjo brušenih profilov. Odpravljen je bil strah pred pomanjkanjem naročil, ki je bil prisoten prejšnje leto.

Fabrika vagona Kraljevo je začela izdelovati vijake vzmeti za avto Zastava 101, ki so bile izdelane iz profilov brušenih v jeklovleku. Prve količine so bile brušene v avgustu. Do konca leta pa je znašala ta količina finih brušenih profilov 63.827 kg.

V decembru je bil montiran brusilni stroj MC 50 II. in smo zato v leto 1972 vstopali z večjimi zmogljivostmi za proizvodnjo brušenih profilov.

Na podlagi nove organiziranosti (jeklovlek je postal obrat v sklopu 114. panoge), kadrovske okrepitve in proizvodnih rezultatov je leto 1972 začetek novega obdobja. V tem letu je potrebno omeniti predvsem naslednje:

- nabavljen je bil nov brusilni stroj BBE-1, ki je začel obratovati septembra;
- v septembru je začel obratovati tudi v valjarni II ravnalni stroj PbR-6, ki je omogočal ravnanje lahkih in srednjih okroglih profilov;
- rekonstruirana je bila obloga kadi v lužilnici in s tem zmanjšana poraba kisline za 13 ton, kar je zmanjšalo tudi onesnaževanje vode;
- razširjen je bil proizvodni program pri brušenih okroglih profilih na območje od $\varnothing 8$ do $\varnothing 50$ mm;
- v proizvodnjo vlečenih profilov je bilo vključeno vlečenje kvadratnih profilov in srednjih ploščatih profilov;
- na ravnalnem stroju T-200 smo pristopili k ravnanju vlečnih specialnih profilov, ki se običajno ravna ročno. Na ta način je bila izboljšana kvaliteta in storilnost. Leto je bilo zaključeno s proizvodnjo, ki je bila višja od dosežene v letu 1971 za 94,75 % in to predvsem na račun boljših storilnosti. Število zaposlenih se je namreč povečalo samo za 20 %.

Prihajala so nova naročila, tako domača kot inozemska. Zato je bilo nujno obstoječe proizvodne zmogljivosti čim boljše izkoristiti. Povečane so bile obratovalne ure z uvedbo 3 in pol izmenskega obratovanja, kar je zahtevalo povečanje števila zaposlenih in priučevanje novih delavcev. Tako v tem, kot v naslednjih letih je bila potrebna velika pripravljenost za delo in požrtvovalnost delavcev, da je proizvodnja stekla tudi ob prostih sobotah.

IZVOZ BRUŠENIH IN VLEČENIH PROFILOV OD LETA 1970—1978

	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978
Vlečni profili	—	—	—	341,0	282,0	103,0	469,1	77,0	696,0
Brušeni profili	233,1	73,0	50,0	581,0	530,5	180,5	401,0	1.225,5	1.323,0
Skupaj:	233,1	73,0	50,0	922,0	812,5	283,5	870,0	1.301,5	2.019,0

Pvečan izvoz v letu 1977 kakor tudi večje potrebe FVK so narekovale nabavo novih strojev za proizvodnjo brušenih profilov. Pod ugodnimi pogoji sta bila kupljena brusilna stroja Jotes I in II in BBE-I.

Pri SST Trbovlje pa dodatna oprema za mehanizirano dodajanje in odlaganje palic ter ravnalno polirni stroj.

Zaradi kasnitev v izdelavi (že dvakrat podaljšan rok) so bile in so še težave pri organiziranju redne proizvodnje, pogoji dela pa so težji na teh strojih.

Ponovno je šel del proizvodnje brušenih in vlečenih profilov v izvoz. Posebno zanimiv je bil izvoz vlečenih specialnih profilov za Bolgarijo, ki je do konca leta znašal 158 ton. Brušeni profili so bili za Italijo in preko FVK za Indijo.

Težave, ki so spremljale proizvodnjo v teh letih, so bile predvsem posledica zastarele ali neprimerne opreme. Težave pri žarenju na 60-tonski peči (izkrivljenost, odgor, kvaliteta, nakladanje in razkladanje), luženju v lužilnici (dotrajale kadi in zastarel postopek), vlečenju na vlečni klopi I (dotrajala, brez naprave za vtiskanje, male hitrosti), kontroli kvalitete, slabi pogoji dela zaradi neprimernih prostorov, pa še in še..., so privedle do tega, da se je začelo razmišljati o organiziranem razvoju. Tako je bil novembra 1972 izdelan plan razvoja za obdobje od leta 1973 do leta 1977, ki je predvideval izgradnjo nove proizvodne hale z lužilnico in pripadajočo opremo. Od tega je bila v letu 1973 realizirana samo nabava brusilnega stroja BBE-I/II.

Od leta 1974 se je precej pričakovalo. Naročeni so bili brusilni stroj, vlečna klop in stroj za peskanje, izgradnja hale pa je bila preložena.

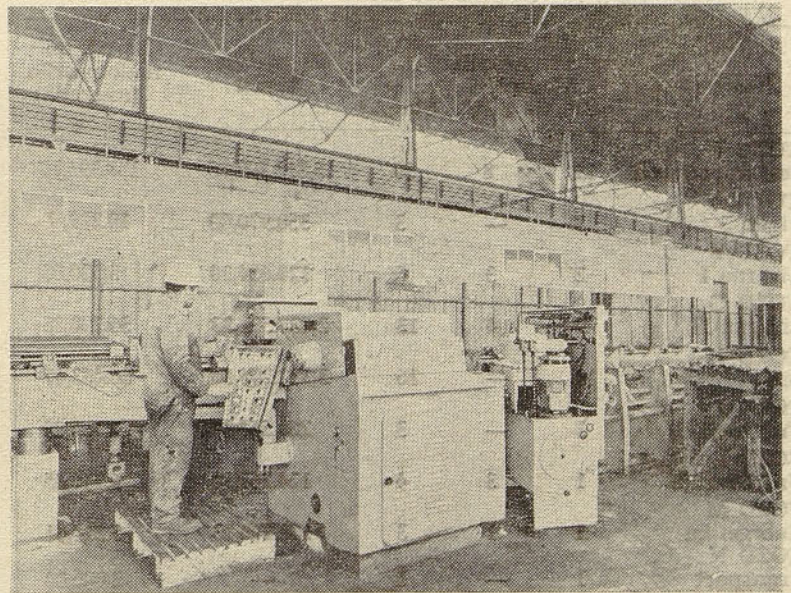
Povečanje proizvodnje nasproti letu 1973 je znašalo 743,4 ton oziroma 22,7 %. Osvojeni so bili novi specialni profili za CZ in Rog Ljubljano.

Leto 1975 je potekalo v znamenju intenzivnega vzdrževanja vlečne klopi I, ki je bila popolnoma dotrajala, pa je vendarle obratovala do septembra, ko je šla v obratovanje nova vlečna klop, ki je opremljena z napravo za vtiskanje konic predprofilov v votlico. S strojem za peskanje pa je bilo omogočeno izboljšati površino zahtevnejših vlečenih specialnih in ploščatih profilov. Leto je bilo zaključeno brez nezdov pri delu, kot tudi na poti na delo.

V letu 1976 se je predvidevalo večje povečanje proizvodnje z obratovanjem vlečne klopi, novega brusilnega stroja in vključitvijo vlečenih kvadratnih profilov v proizvodni program. Dosežena proizvodnja je bila nižja za 2,5 % zaradi spremembe programa brušenih profilov in povečanega izvoza. Začel se je izvoz brušenih finih profilov v Poljsko. V drugi polovici leta, se je ponovno intenzivno delalo na pripravah za izdelavo investicijskega programa jeklovleka, tako, da je bil v juniju 1977 sprejet na usklajevalni komisiji, v kateri so bili predstavniki SZ. Do realizacije ni prišlo, zaradi znanih finančnih težav.

Proizvodnja je potekala pod pritiskom izvoza brušenih profilov v Poljsko. Saj je bilo potrebno mesečno izvoziti preko 100 ton brušenih finih profilov, na račun katerih je valjarna II dobila gredice iz Poljske.

Zaradi obsega dela in vspešno z njim večjega števila delavcev na izmeni, je bila nujna namestitev delovodje na vsako izmeno, vendar, zaradi pomanjkanja ustreznih kadrov, to ni bilo mogoče. Posledice so bile očitne, tako na področju proizvodnje kot na družbeno-političnem področju. Šele v letu 1978 so bili zasedbo delovodij dani pogoji za bolj organizirano in poglobljeno delo.

Potrebe trga, nujna uvedba moderne tehnologije, slabi pogoji dela in neprimerni delovni prostori so privedli jeklovlek v takšno situacijo, ki jo je mogoče rešiti samo z realizacijo investicijskega programa izgradnje jeklovleka. V kolikor pride, do tretje preložitve izgradnje, bo izgubljen stik s trgom in proizvodnja bo stagnirala. To se v zadnjem trenutku zaradi vložene dela in rezultatov dela delavcev ne sme zgoditi.

Inovacije v letu 1978

V preteklem letu je, tako kakor v prejšnjih letih, enovita komisija obravnavala vse inovacijske predloge v Železarni Štore. Kot podlaga za razpravo ugotavljanja gospodarske koristi in odškodnine posameznikom je bil samoupravni sporazum o inventivni dejavnosti Železarne Štore.

Komisija v sestavi devetih članov, ki so zastopali posamezne temeljne organizacije in delovne skupnosti, se je sestala devetkrat in obravnavala 120 predlogov, od katerih je bilo sprejetih 100, zavrženih 15 in 5 povrnjenih ponovno v proces analize.

Izplačanih nagrad je bilo 82 v znesku gospodarske koristi 12.999.564,31 din. Izplačana odškodnina inovatorjem pa je znašala 323.747,22 din ali 2,39% od gospodarske koristi.

Največ inovacijskih predlogov je bilo uresničenih v TOZD meklarni in valjarni in TOZD mehanske obdelave, s tem da je bilo največ inovatorjev iz TOZD vzdrževanja. Ostale temeljne organizacije so bile manj učinkovite. Ugotavljamo tudi, da na področju neproizvodne dejavnosti ni bilo napravljene bistvenega premika.

Pri delu komisije je pomembno vlogo odigralo društvo DIATI, ki je zagovarjalo interese posameznih predlagateljev.

Komisija za inventivno dejavnost je organ delavskega sveta delovne organizacije, zato je u-

gotavljala, da odloča o dohodku, pa tudi o osebnih dohodkih delavcev iz posameznih temeljnih organizacij, in da temeljne organizacije na nekatere odločitve nimajo vpliva. Novi samoupravni sporazum in odločitve delavcev v Železarni Štore so šle v to smer, da bodo v bodoče o inovacijah v posameznih temeljnih organizacijah odločali delavci iz temeljne organizacije, za katere korist je inovacijski predlog namenjen. Komisija za inovacijsko dejavnost pri delavskem svetu delovne organizacije bo še naprej delovala, vendar v spremenjeni obliki:

— vsak član komisije bo odgovoren za povezovanje posamezne temeljne organizacije z ozirom na skupna izhodišča in samoupravni sporazum;

— komisija kot celota bo razpravljala in predlagala centralnemu delavskemu svetu kot drugo-stopenjskemu pritožbenemu organu rešitve pritožb;

— v spornih primerih pri obravnavanju inovacijskih predlogov v temeljnih organizacijah bo komisija v razširjeni sestavi s člani DIT ali drugimi sodelavci sodelovala pri reševanju spornih zadev;

— komisija za inovacije bo na svojih sejah skupno s strokovnimi sodelavci v delovni organizaciji predlagala razpise in usmerjala inovacijsko dejavnost v temeljnih organizacijah in delovni organizaciji.

PREGLED INVENTIVNE DEJAVNOSTI V OZD ŽELEZARNA ŠTORE ZA LETO 1978 (po uporabnikih)

TOZD	Število obravnavanih inovacij			Gospodarska korist	Izplačano nadomestilo (nagrada)
	SP.	ZAV.	Skupaj		
TOZD B					
Jeklar.-valjarne	22	8	30	5.812.597,05	138.593,79
TOZD A					
Plavž	3	—	3	350.970,00	10.279,40
TOZD F					
Livarna I	2	3	5	120.654,30	8.520,05
TOZD G					
Livarna II	9	4	13	2.837.531,33	56.200,35
TOZD H					
MO	16	—	16	3.382.206,86	86.463,47
TOZD J					
Traktorji	3	—	3	268.567,34	7.164,90
TOZD L					
Vzdrževanje	1	3	4	124.267,30	6.710,65
TOZD M					
Energetika	2	1	3	102.770,13	5.214,61
TOZD N					
Transport	1	—	1	—	2.000,00
TOZD GKSG					
DS	2	—	2	—	1.100,00
	2	—	2	—	1.500,00
SKUPAJ OZD	63	19	82	12.999.564,31	323.747,22

Komisija za inovacijsko dejavnost izgublja prvotno vlogo na osnovi samoupravnega sporazuma, bo pa z ozirom na zgoraj navedeno imela zelo odgovorno nalogo pri razvijanju, spodbujanju in usmerjanju inovacijske dejavnosti, pri reševanju raznih problemov in pri povezovanju posameznih temeljnih organizacij v smislu poenotenja kriterijev in pristopu reševanja inovacijskih predlogov ter izplačevanja odškodnin posameznim avtorjem.

Glede na stopnjo razvoja inovacijske dejavnosti bomo morali v Železarni Štore urejevati tudi nekatere probleme industrijske lastnine.

V tabeli je prikazana inventivna dejavnost po posameznih temeljnih organizacijah za leto 1978.

Predsednik kom. za invent. dej.

Ferdo HALER, ing.

Svetel mejnik

Ko je naša domovina postala plen nacistično-fašističnih roparjev, ki so kar tekmovali med seboj, kdo bo naše ljudstvo bolj ponižal, mučil in iztrebljal, so se našli ljudje, ki so pozvali množice v organiziran odpor proti okupatorjem. Komaj tri tedne po zločinskem napadu na svobodoljubno ljudstvo, ko sta ga vlada in kralj sramotno zapustila in z državno blagajno pobegnila čez morje v tujino, okupatorske oblasti pa so šele začele uveljavljati »novi red«, so se v Ljubljani zbrali zastopniki Komunistične partije Slovenije (ki je bila pobudnik sestanka), predstavniki levega krila Sokola, predstavniki krščanskih socialistov, ki so izražali demokratična in napredna stremljenja slovenskih katoličanov, ter zastopniki slovenskih kulturnih delavcev, kot izpovedovalci naprednega in demokratičnega slovenskega duha.

Ta sestanek — 27. aprila 1941 — je bil ustanovni zbor OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA kot vseslovenske organizacije za boj proti okupatorju. To je bil začetek nove dobe v zgodovini slovenskega naroda. Temeljne točke Osvobodilne fronte so namreč obsegale: neizprosno oboroženo akcijo proti okupatorjem, ki naj pomeni izhodišče za osvoboditev in združitve vseh Slovencev. Z osvobodilno akcijo in aktivizacijo slovenskih množic preoblikuje Osvobodilna fronta slovenski narodni značaj. Slovenske ljudske množice, ki se borijo za svoje narodne in človeške pravice, ustvarjajo novi lik aktivnega slovenstva. Po narodni osvoboditvi prevzame na Slovenskem Osvobodilna fronta oblast kot celota in uvede dosledno ljudsko demokracijo. Iz slovenskih narodno-osvobodilnih čet in Narodne zaščite raste na slovenskem ozemlju Narodna vojska. Napovedan je bil torej organiziran oborožen odpor proti okupatorjem. Osvobodilna fronta ni priznala razkosanja Jugoslavije, nasprotno, delovala je z vsemi silami za slovo in enotnost naših narodov. In to v najhujših trenutkih, ko so nam italijanski, nemški in madžarski okupatorji grozili z uničenjem. Nakazana nam je bila nova pot, sicer trnova, toda edino pravilna, saj je vodila k ohranitvi našega naroda in k odpravi socialnih krivic. Le tak način borbe je rešil slovenski narod pred uničenjem. Borili smo se proti zatiralcem, obenem pa za pravičnejšo družbeno ureditev. Tako organizirani smo lahko pregnali okupatorje. Po takšni slavni zmagi je Osvobodilna fronta prerasla v Socialistično zvezo delovnega ljudstva Jugoslavije, ki še danes uspešno odigrava svojo važno vlogo pri oblikovanju politične in akcijske enotnosti naše družbe v opravljanju težkih in odgovornih nalog.

Obravnavane inovacije

Komisija za racionalizacije je na 24. seji dne 7. 2. 1979 obravnavala in sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog tov. Jožeta KORENTA iz TOZD energetika, tov. Franca MOHORIČA in tov. DVORŠKA št. 389 »Racionaliziranje dela telefonista«, je komisija obravnavala in sprejela. Odločila je, da avtorjem pripada enkratno pavšalno nadomestilo.

2. Predlog tov. Martina DURKOVIČA iz TOZD vzdrževanje št. 385 »Preureditev sistema vležajenja pokrova elektropeči«, je komisija obravnavala in sprejela. Avtorju pripadajo tri posebna nadomestila, faktor ustvaritvene sposobnosti je 2a. Prvo izmed nadomestil se obračuna na osnovi prihranka 183.673,50 din.

3. Predlog tov. Bogdana GAJŠKA iz TOZD vzdrževanje, št. 396 »Sprememba spodnjih vodil verig na hladilni klopi konti naprave v jeklarni II«, je komisija obravnavala. Predlog se zavrne, ker ni sprejemljiv.

4. Predlog tov. Bogdana GAJŠKA iz TOZD vzdrževanje št. 397 »Sprememba vhodnih vrat v halo jeklarne-valjarne«, je komisija obravnavala in je mnenja, da je predlagana rešitev enako izpostavljena okvaram (udarci transp. sred.), kakor vse druge izvedbe. Na osnovi tega se predlog ne sprejme.

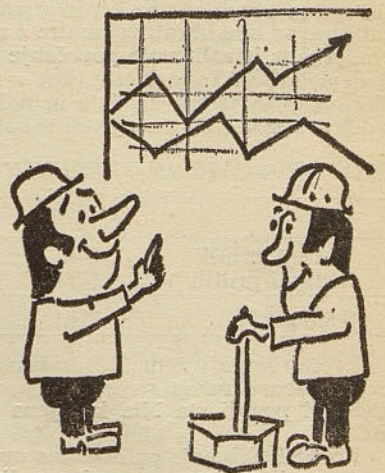
5. Komisija je odobrila izplačilo drugega nadomestila za predlog tov. Vinka ŠELIGA, št. 241 »Skrajšanje valjev na I. ogrodju v valjarni I«. Gospodarska korist predloga v drugem obdobju je 261.627,40 din in je aritmetična

sredina prihrankov doseženih v letih 1977 in 1978. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2b.

6. Tov. Antonu ZORIČU se za predlog št. 160 »Izdelava konic za pnevmatska kladiva« odobri izplačilo drugega nadomestila na osnovi dosežene gospodarske koristi 91.438,50 din. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2b.

7. Za predlog št. 216 »Dopolnitev Zyklos mešalca« predlagatelj tov. Martina DURKOVIČA in tov. Jožeta LEBANA se odobri izplačilo drugega posebnega nadomestila na osnovi gospodarske koristi 227.241,95 din, faktor ustvaritvene sposobnosti je 2b.

Oddelek za inovacije

Veš, Vanč! Statistično bomo kmalu ugotovili, da je preveč tistih, ki nič ne delajo in premalo tistih, ki še nekaj naredijo.

IZLETI V LETU 1979

Kako zagotoviti, da bodo izleti delavcev, ki jih organizira osnovna organizacija sindikata, bolj kakovostni in da bi se jih udeleževalo več delavcev? O tem in o izletništvu nasploh v naši delovni organizaciji je razpravljala svet konference organizacij sindikata.

Osnovna izhodišča za boljšo organiziranost in kakovost izletov so programi izletov. Le-ti naj bodo odraz želja in potreb delavcev in v njih naj bo zastopana tako strokovna kot rekreativna plat programa.

Glede na potrebo po bistveno drugače organiziranih izletih je svet predložil v razpravo osnovnim organizacijam predlog delitve in združevanja sredstev ter stališč pri organizaciji sindikalnih izletov. O tem so razpravljale le osnovne organizacije, zato smo s to informacijo želeli seznaniti tudi ostale člane delovnega kolektiva. Ker pa je to samo predlog, bomo objavili tudi dokončno obliko izletništva v letu 1979 in v eni prihodnjih števil Zvezdarja.

Prehrana, prehrana

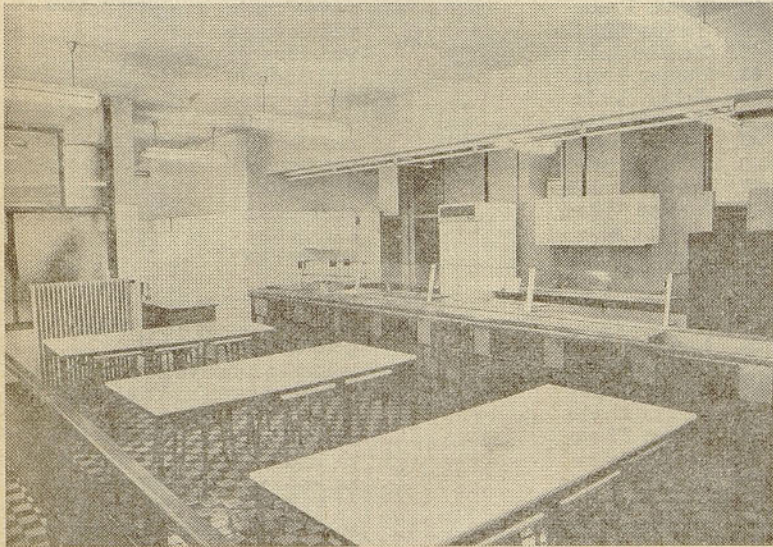
Ob zaključku poslovnega leta 1978 verjetno nihče ni pomislil na to, da smo v enem izmed naših TOZD proizvedli tudi nad sto ton izdelkov, ki so zaključili svojo pot v naših želodcih. Ko prebiram vrstice poročila o gospodarjenju v TOZD Družbena prehrana in gostinstvo, se nehote vprašam, ali smo res toliko pojedli in popili, da o cigaretnem dimu sploh ne govorim. Verjetno pa podatki ne lažejo.

V letu 1978 je bilo za zaposlene pripravljenih 625.937 obrokov malic s povprečno kalorično vrednostjo 1.500 kalorij. Obroki so bili tako količinsko kot kvalitativno zadovoljivo pripravljene. Dokaz temu je zadovoljstvo delavcev kot tudi izredne analize Higienškega zavoda Celje. Razumljivo je, da vsi ne bomo nikoli zadovoljni. Še vedno se naj-

bovine, premastno meso ipd. Poleg navedenih težav se pojavljajo tudi težave pri zaposlenih, saj je bila v letu 1978 odsotnost z dela v tej TOZD 3.301 dni oziroma kar 26.408 delovnih ur. Skupno je v tej TOZD zaposlenih 74 delavcev, od tega kar 62 žena, čemur se nikakor ne morejo izogniti.

Povrnimo se na proizvedene tone hrane, ki so jo zaužili delavci v letu 1978. Naj navedem samo nekaj podatkov:

1. Sveže meso in suhomesnati izdelki	132.051 kg
2. Olje	12.355 kg
3. Mast	3.604 kg
4. Kruh (naš vsakdanji)	176.426 kg
5. Krompir	46.219 kg
6. Riž	4.139 kg
7. Kava	1.519 kg
8. Kislá voda — trimvit — sok	362.463 l

Notranost jedilnice Štore I

dejo posamezniki, ki z malico niso zadovoljni.

Pri tem pozabljajo na to, da morajo v kuhinji dnevno pripraviti povprečno 2.458 obrokov in da je možna izbira treh različnih jedi. Tega si ne privoščijo v marsikaterem podjetju. Ob godrnjanju nezadovoljnosti nikoli ne pomislijo na pomanjkanje prehranjenih artiklov na tržišču, niti o njihovi podražitvi. Kako dobro pa to poznamo in razumemo doma!

Največ težav pri pripravi malic predstavlja pomanjkanje zelenjave (ta je še vedno premalo vključena v naš jedilnik), dro-

Od celotne porabljene količine odpadke približno 15% na goste, ki so obiskali naše domove na Svetini in Teharjah ter na Rabu.

Delavci v TOZD Družbena prehrana se trudijo, da bi ob danih pogojih dela in ponudbe na tržišču zagotovili kar se da dobro malico. Pri tem si želijo več razumevanja in spoštovanja ter nenazadnje pravilnega nagrajevanja za vloženo delo.

V svojem akcijskem programu za leto 1979 so si zadali nalogo še izboljšati kvaliteto dela in uslug ter vlaganje sredstev v objekte počitniških domov, da bi s tem kar najbolj zagotovili pogoje letovanja in oddiha zaposlenim.

PREDLOG FINANCIRANJA IN ORGANIZIRANJA IZLETOV V OOS ZA LETO 1979

V programu rekreativne dejavnosti za leto 1979 je predvideno 200.000,00 din za sofinanciranje izletov.

Omenjena sredstva se uredijo na OOS po stanju zaposlenih na dan 31. 3. 1979 po zaposlenem 55 din.

OOS	št. zaposl.	izračunani znesek din	predlog za razd.	obveznost št. izletov
TOZD jekl. valj	784	43.120	44.000	8
TOZD livarna II	344	18.920	20.000	3
TOZD livarna I	216	11.880	12.000	2
TOZD MO	199	10.945	11.000	2
TOZD TT	220	12.100	12.000	2
TOZD energetika	108	5.940	6.000	1
TOZD vzdrževanje	420	23.100	24.000	4
TOZD transport	152	8.360	9.000	2
TOZD KK	137	7.535	7.500	1
TOZD EPA	109	5.995	6.000	1
TOZD GKSG	127	6.985	7.500	1
TOZD DPG	77	4.235	4.500	1
DS za kadre	125	6.875	7.500	2
DS za finance	63	3.465	3.500	1
DS komerciala	168	9.240	9.000	2
DS PP	65	3.575	3.500	1
DS IR	75	4.125	4.000	1
DS EOS	36	1.980	2.000	1
SKUPAJ:	3.425	183.375	193.000	36

Predlagamo, da 7.000 din ostane kot rezerva za kritje morebitnih razlik iz prevoza v primeru podražitve.

OOS izdelajo program izletov za celotno TOZD oziroma DS — opredelijo vrste in program izletov ter višino sofinanciranja iz sredstev OOS.

OOS so soglasne:

- da bodo podpirale takšne oblike izletov, družabnih srečanj itd., ki bodo omogočili udeležbo čim širšemu krogu zaposlenih;
- da bodo sestavilne takšne programe izletov, ki bodo vsebovali ogled kulturnih, turističnih in drugih znamenitosti, strokovne ekskurzije, razvedrilo, športne aktivnosti, pohode, itd.;
- da bodo pri organiziranju izletov vključevale tudi finančna sredstva udeležencev v okviru možnosti;

- da bodo preprečevale izlet, ki nima izdelanega programa;
- da bodo programe izletov skupno s sklepi o odobritvi finančnih sredstev posredovale tajništvu DPO in organizatorju rekreacije;
- da se bodo posluževale strokovne pomoči oddelka za rekreacijo pri organizaciji izletov;

- da bodo solidarnostno sofinancirale izlete iz sredstev OOS tistim OOS, ki svojih sredstev nimajo. To sofinanciranje se opravi na podlagi programa in predloga prizadete OOS in sklepa Sveta OOS.

Celotno politiko izletništva v skladu z dogovorjenimi skupnimi obveznostmi na Svetu KOOS vodijo OOS same in le od OOS je odvisna uspešna realizacija izletništva.

PODELITEV PRIZNANJ INOVATORJEM

V četrtek, dne 19. aprila ob 17. uri je bila v veliki dvorani Narodnega doma v Celju svečana podelitev nagrad in priznanj »INOVATOR 78 CELJE« ter »MLADI ZA NAPREDEK CELJA«.

Tudi naši štorski inovatorji so za lansko uspešno delo na področju množične inventivne dejavnosti sprejeli navedenega dne vrsto priznanj in nagrad. Tov. Korrent Jože je za več uspešnih inovacij na področju elektronike prejel eno prvih nagrad in priznanje tovariš Oblak Vlado je za uspešne inovacije v strojništvu prejel nagrado in priznanje in prav tako tudi tovariš Kramer Peter za inovacijske rešitve na strojnih napravah v valjarni II. Priznanje za dosežene uspehe v inventivni dejavnosti pa so prejeli še naslednji naši sodelavci: Jože Jevševar, Franc Kos, Anton Šumej, Franc Trafela, Marjan Ramšak, Milan Levec, Silvo Kroflič, Edvard Hiti, Jože Berčko, Karli Krajnc, Ignac Trobiš in Marjan Senica.

V okviru akcije »MLADI ZA NAPREDEK CELJA« je prejel nagrado tudi Jože Ocvirk za svojo pripravniško nalogo.

Vsekakor smo lahko veseli občinskega priznanja našim inovatorjem in jim tudi z naše železarske strani prav lepo čestitamo.

Renčelj Vlado

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

NAŠI JUBILANTI

V prejšnji številki smo objavili intervju s tremi našimi jublanti dela — zvestobe kolektivu. Tokrat objavljamo celoten spisek vseh tistih, ki so svoje delo in znanje združili v TOZD — DS oziroma svojo pripadnost dali kolektivu — delovni organizaciji. Ni samo pomembno priznanje in nagrada, veliko bolj pomembno je spoznanje, da so vsi ti delavci našli v svojih delovnih sredinah tisto železarsko zadovoljstvo, ki jih veže v trdno celoto slovenskih železarjev. Vsem iskreno čestitamo in jim želimo še obilo zdravih in srečnih dni!

10 LET ZVESTOBE DELOVNI ORGANIZACIJI

Tek. št.	PRIIMEK IN IME	TOZD in DS
1.	Antlej Emil	elektroplavž in aglomeracija
2.	Ferlež Silvester	elektroplavž in aglomeracija
3.	Obrez Alojz	elektroplavž in aglomeracija
4.	Pustivšek Ivan	elektroplavž in aglomeracija
5.	Sirk Rudolf	elektroplavž in aglomeracija
6.	Gračner Anton	jeklarne in valjarne
7.	Koklič Jurij	jeklarne in valjarne
8.	Popovič Ivan	jeklarne in valjarne
9.	Videc Edvard	jeklarne in valjarne
10.	Zakošek Franc	jeklarne in valjarne
11.	Arhar Franc	jeklarne in valjarne
12.	Pajk Marjan	jeklarne in valjarne
13.	Pajk Jože	jeklarne in valjarne
14.	Pilih Andrej	jeklarne in valjarne
15.	Šket Franc	jeklarne in valjarne
16.	Završek Oto	jeklarne in valjarne
17.	Kocman Anton	jeklarne in valjarne
18.	Kolar Marjan	jeklarne in valjarne
19.	Ogrizek Alojz	jeklarne in valjarne
20.	Plahuta Vladislav	jeklarne in valjarne
21.	Plevnik Stanislav	jeklarne in valjarne
22.	Čokl Albin	jeklarne in valjarne
23.	Kumperger Stanislav	jeklarne in valjarne
24.	Šket Alojz	jeklarne in valjarne
25.	Žolger Franc	livarna I
26.	Ivankovič Milan	livarna I
27.	Romih Franc	livarna I
28.	Maček Franc	livarna I
29.	Zučko Stanko	livarna II
30.	Arzenšek Stanislav	livarna II
31.	Cverlin Jurij	livarna II
32.	Jazbinšek Ivan	livarna II
33.	Knafelc Mirko	livarna II
34.	Lubej Vladimir	livarna II
35.	Planinšek Štefan	livarna II
36.	Stojan Jože	livarna II
37.	Skornik Emil	livarna II
38.	Žula Vinko	mehanska obdelava
39.	Gradič Vladimir	mehanska obdelava
40.	Kolar Vinko	mehanska obdelava
41.	Kačičnik Alojz	mehanska obdelava
42.	Fidler Vinko	mehanska obdelava
43.	Kukovič Ivan	transport
44.	Zupanc Jože	transport
45.	Podkrajšek Štefan	vzdrževanje
46.	Kresnik Janez	vzdrževanje
47.	Brečko Viljem	vzdrževanje
48.	Maček Franc	energetika
49.	Kolar Franc	energetika
50.	Novak Franc	energetika
51.	Štante Rudolf	energetika
52.	Logar Viktor, dipl. ing.	energetika
53.	Kovačič Davorin	kontrola kakovosti
54.	Kolar Slavko	kontrola kakovosti
55.	Groznič Ljubo	kontrola kakovosti
56.	Krapše Roman	kontrola kakovosti
57.	Pušnik Ferdinand	kontrola kakovosti
58.	Jovanovski Lazar, dipl. ing.	priprava proizvodnje
59.	Dečman Milan	za kadre in splošne zadeve
60.	Kok Vojteh	za kadre in splošne zadeve
61.	Vrtovec Nada	za kadre in splošne zadeve
62.	Zupanc Karolina	za kadre in splošne zadeve
63.	Ramšak Srečko	za komercialne posle
64.	Zagajšek Franc	za komercialne posle
65.	Senčič Srečko, dipl. ing.	investicije in razvoj
66.	Bajde Frančiška	GKSG
67.	Gabrič Marija	GKSG
68.	Jezovšek Ivana	GKSG
69.	Kresnik Martina	GKSG
70.	Langeršek Marija	GKSG
71.	Sikole Jožica	GKSG
72.	Tofant Jožica	GKSG
73.	Ojsteršek Ida	DPG
74.	Jančič Franc	tovarna traktorjev
75.	Tramšek Ivan	tovarna traktorjev
76.	Košir Stanislav	tovarna traktorjev
77.	Pergamož Jože	tovarna traktorjev

20 LET ZVESTOBE DELOVNI ORGANIZACIJI

Tek. št.	PRIIMEK IN IME	TOZD in DS
1.	Pertinač Franc	elektroplavž in aglomeracija
2.	Pestivšek Bogomil	elektroplavž in aglomeracija
3.	Povalej Stanko	elektroplavž in aglomeracija
4.	Gabršček Katarina	jeklarne valjarne
5.	Voga Franc	jeklarne valjarne
6.	Brglez Marija	jeklarne valjarne
7.	Čehovin Boris	jeklarne valjarne
8.	Čuješ Stanislav	jeklarne valjarne
9.	Gračner Anton	jeklarne valjarne
10.	Gračner Janez	jeklarne valjarne
11.	Gros Ivan	jeklarne valjarne
12.	Horvat Jože	jeklarne valjarne
13.	Johan Karl	jeklarne valjarne
14.	Vrhovšek Franc	jeklarne valjarne
15.	Arzenšek Ivan	jeklarne valjarne
16.	Verhovšek Ivan	jeklarne valjarne
17.	Lipavc Andrej	livarna I
18.	Pavič Milan	livarna I
19.	Jevšnik Peter	livarna I
20.	Avžner Franc	livarna I
21.	Novak Alojz	livarna II
22.	Planko Blaž	livarna II
23.	Recko Jože	livarna II
24.	Šket Alojz	livarna II
25.	Turnšek Ludvik	livarna II
26.	Tomlje Janez	livarna II
27.	Pušnik Jože	mehanska obdelava
28.	Sikole Konrad	mehanska obdelava
29.	Kolar Miroslav	mehanska obdelava
30.	Hrastnik Rudolf	transport
31.	Ocvirk Stanko	transport
32.	Recko Viktor	transport
33.	Halužan Franc	transport
34.	Gabrič Jože	transport
35.	Rozman Franc	vzdrževanje
36.	Gajser Stane	vzdrževanje
37.	Škorjanc Leopold	vzdrževanje
38.	Likavec Rupert	vzdrževanje
39.	Rezec Franc	vzdrževanje
40.	Senica Martin	vzdrževanje
41.	Vrabec Jože	vzdrževanje
42.	Zumer Ivan	vzdrževanje
43.	Arhar Alojz	vzdrževanje
44.	Kregar Oton	vzdrževanje
45.	Romih Ivan	vzdrževanje
46.	Veselak Stanislav	vzdrževanje
47.	Jurkovič Jože	energetika
48.	Matjaž Viktor	energetika
49.	Mlakar Martin	energetika
50.	Užmah Anton	energetika
51.	Žohar Karl	energetika
52.	Korošec Albert	kontrola kakovosti
53.	Grmek Jože	kontrola kakovosti
54.	Ramšak Anton	priprava proizvodnje
55.	Uлага Jože	priprava proizvodnje
56.	Uлага Janko	priprava proizvodnje
57.	Vrečer Cveto	priprava proizvodnje
58.	Jančič Franc	za kadre in splošne zadeve
59.	Kolšek Ivan	za kadre in splošne zadeve
60.	Lamuž Marija	za kadre in splošne zadeve
61.	Vrhovšek Angela	za kadre in splošne zadeve
62.	Čehovin Ivanka	za finančne in računovod. posle
63.	Grubenšek Terezija	za finančne in računovod. posle
64.	Medved Marija	za finančne in računovod. posle
65.	Štante Marija	za finančne in računovod. posle
66.	Vranič Ivanka	za finančne in računovod. posle
67.	Žohar Berta	za finančne in računovod. posle
68.	Resnik Erika	za finančne in računovod. posle
69.	Mlakar Karl	za komercialne posle
70.	Oberžan Marija, st.	za komercialne posle
71.	Plauštajner Ivan	za komercialne posle
72.	Zelič Silva	za komercialne posle
73.	Knez Peter, dipl. ing.	za ekonom. in organizacijo
74.	Lenart Martin	za investicije in razvoj
75.	Gerk Boris	za investicije in razvoj
76.	Paščinski Ivana	GKSG
77.	Perpar Amalija	GKSG
78.	Bačič Jožica	DPG
79.	Pirman Marija	DPG
80.	Sokoli Pavel	DPG
81.	Tofant Marija	DPG
82.	Vrečko Anton	tovarna traktorjev

○ KADRIH

Delovna skupnost za kadre in splošne zadeve je samoupravnim organom posredovala v razpravo kadrovske poročilo za leto 1978.

Del tega poročila objavljamo tudi v Železaru in sicer II poglavje, v katerem so zajeti podatki o zaposlenih.

1. Povprečno število zaposlenih v letu 1978

V letu 1978 je bilo povprečno zaposlenih 3.378 delavcev. V primerjavi z letom 1977 se je povprečni stalež povečal za 120 delavcev (od 3.258 zaposlenih), kar predstavlja 3,7 % povečanje.

Povprečni stalež se je najbolj povečal v tovarni traktorjev, podatki pa niso najbolj primerljivi, ker so bile izvršene tekom letošnjega leta večje organizacijske spremembe. V letu 1977 je bilo 8 tozd in skupne službe, v letošnjem letu (1978) pa je 12 tozd in 6 DS.

V primerjavi s planom zaposlenih je povprečna zasedba v letu 1978 nižja za 61 zaposlenih oziroma 1,8 %. Odstopanja od planirane zasedbe niso zaskrbljujoča.

2. Izobrazbena struktura zaposlenih

Od 1. 1. do 31. 12. 1978 se je izobrazbena struktura tako spreminjala:

Izobrazbena stopnja	1. 1. 1978	31. 12. 1978	Razlika	%	Poveč
Ozki profil I	313	486	+ 173	+	55,3
Ozki profil II	718	650	- 68	-	9,5
Ozki profil III	945	922	- 23	-	2,4
Široki profil	879	887	+ 8	+	0,9
Srednja šola	381	407	+ 26	+	6,8
Višja šola	60	60	-	-	-
Visoka šola	43	47	+ 4	+	9,3
Skupaj	3.339	3.339	+ 120	+	3,7

V letu 1978 se je stalež zaposlenih povečal za 120 delavcev in to predvsem priučenih delavcev. Pridobili pa smo tudi z novimi zaposlitvami in pa z izobraževanjem ob delu 26 delavcev s srednjo ter 4 delavce z visoko strokovno izobrazbo.

V zadnjih petih letih se je število zaposlenega strokovnega kadra takole gibalo:

Kvalifikacija	1974	1975	1976	1977	1978	Indeks 1978/74
Visoke šole	35	40	42	43	47	134,3
Višje šole	35	42	53	60	60	171,4
Srednje šole	315	335	362	381	407	129,2
Poklicne šole	662	741	803	879	887	134,0

Število strokovnega kadra je v stalnem porastu. Povprečno število zaposlenih se je v zadnjih petih letih povečalo od 2.714 na 3.378 zaposlenih, to je za 664 zaposlenih oziroma 24,5 %, v istem razdobju se je število strokovnega kadra povečalo za 33,8 %.

Kljub stalnemu porastu pa nam strokovnega kadra še vedno primanjkuje. Iz primerjave med zahtevano izobrazbeno strukturo po veljavni sistemizaciji ter dejansko izobrazbeno strukturo ugotavljamo, da ima neustrezno izobrazbo 348 delavcev, ki delajo na delovnih mestih, kjer se zahteva poklicna šola, ter 148 delavcev na delovnih mestih, kjer se zahteva višja ali visoka strokovna izobrazba.

3. Starostni sestav zaposlenih

Povprečna starost v podjetju se je v zadnjih letih gibala takole:

31. 12. 1974	34,0 let
31. 12. 1975	33,8 let
31. 12. 1976	33,9 let
31. 12. 1977	33,7 let
31. 12. 1978	33,9 let

Po starostnih skupinah je bilo število zaposlenih v zadnjih petih letih naslednje:

Leto	do 20 let	nad 20 do 40	nad 40 do 50	nad 50 do 60	nad 60 let	skupaj
1978	265	2.105	765	314	10	3.459
1977	246	2.056	740	289	8	3.339
1976	234	1.900	746	265	8	3.153
1975	270	1.797	726	236	11	3.040
1974	246	1.629	699	215	11	2.797

Struktura

Leto	do 20 let	nad 20 do 40	nad 40 do 50	do 60 nad 50	nad 60 let	skupaj
1978	7,7	60,8	22,1	9,1	0,3	100,0
1977	7,4	61,6	22,2	8,6	0,2	100,0
1976	7,4	60,3	23,6	8,4	0,3	100,0
1975	8,9	59,2	23,9	7,8	0,2	100,0
1974	8,8	58,2	25,0	7,7	0,3	100,0

4. Nprekinjena delovna doba v podjetju in dodatki na delovno dobo

Zaposleni so imeli ob koncu leta naslednjo neprekinjeno delovno dobo v podjetju:

Delovna doba	1977		1978		Indeks 1978/77
	štev.	%	štev.	%	
do 5 let	1.481	44,4	1.501	43,4	101,4
od 6 do 10 let	628	18,8	679	19,6	108,1
od 11 do 15 let	316	9,5	307	8,9	97,2
od 16 do 20 let	361	10,8	354	10,2	98,1
od 21 do 25 let	284	8,5	320	9,3	112,7
nad 26 let	269	8,0	298	8,6	110,8
Skupaj:	3.339	100,0	3.459	100,0	103,6

(Nadaljevanje na 8. strani)

Naši jubilaranti

30 LET ZVESTOBE DELOVNI ORGANIZACIJI

Tek. št.	PRIIMEK IN IME	TOZD in DS
1.	Oset Franc	elektroplavž in aglomeracija
2.	Vrečko Karl	elektroplavž in aglomeracija
3.	Vajdič Franc	elektroplavž in aglomeracija
4.	Hrovat Stanislav	jeklarne in valjarne
5.	Ploštajner Anton	jeklarne in valjarne
6.	Strašek Ludvik	jeklarne in valjarne
7.	Kovačič Karl	jeklarne in valjarne
8.	Rabuza Jakob	jeklarne in valjarne
9.	Zupanc Viktor	jeklarne in valjarne
10.	Spolenak Jože	jeklarne in valjarne
11.	Lešek Jakob	jeklarne in valjarne
12.	Mackovšek Anton	jeklarne in valjarne
13.	Kolšek Franc	livarna I
14.	Majoranc Franc	livarna I
15.	Robič Martin	livarna I
16.	Kok Viktor	livarna II
17.	Kranjc Rudolf	livarna II
18.	Senica Stanislav	livarna II
19.	Vrenko Ivan	livarna II
20.	Gaber Avgust	transport
21.	Mlakar Bogomir	transport
22.	Pantner Friderik	transport
23.	Belcer Alojz	transport
24.	Kolar Franc, st.	transport
25.	Sekolec Ivan	vzdrževanje
26.	Knafelc Karl	vzdrževanje
27.	Ožek Franc	vzdrževanje
28.	Vorina Gabriel	vzdrževanje
29.	Fidler Vinko	vzdrževanje
30.	Hrastnik Ivan	vzdrževanje
31.	Zupanc Stanko	vzdrževanje
32.	Šet Marija	energetika
33.	Zmahar Ivan	za kadre in splošne zadeve
34.	Gornik Marija	za kadre in splošne zadeve
35.	Kavka Franc	za kadre in splošne zadeve
36.	Krumpak Štefan	za kadre in splošne zadeve
37.	Pecigus Jelica	za finančno računovod. posle
38.	Godicelj Dragica	za investicije in razvoj
39.	Voga Tugomer	za investicije in razvoj
40.	Romih Štefanija	GKSG
41.	Šeliga Karl	GKSG
42.	Močnik Marija	GKSG
43.	Škornik Fric	tovarna traktorjev

Seznam upravičencev jubilejnih nagrad, ki so bili v letu 1978 upokojeni

1.	Volavšek Stanko	DS za IR
2.	Koželj Vinko	nadž. sl.
3.	Šolinec Marija	livarna II
4.	Vrečar Alojz	el. plavž
5.	Arh Martin	skladišče
6.	Vidmajer Stanka	livarna II
7.	Dvoršak Franc	nadž. sl.
8.	Dolinar Stanko	livarna II
9.	Mikuljan Ivan	livarna I
10.	Zorko Alojzija	DS za IR

Svetovno tržišče jekla v letu 1979

Delno izboljšanje povpraševanja, ki je nastopilo na tržišču jekla v razvitih državah sveta že v prvem polletju 1978 in se je nadaljevalo v drugem polletju preteklega leta, se nadaljuje še v tem letu. Kljub povečanemu povpraševanju, ki mu sledi proizvodnja, so se povečale cene, tako da se nadaljuje še ostrejša konkurenčna borba in vse večje protekcionistične težnje.

Gospodarska situacija se loči od države do države, vendar povsod prevladuje mnenje, da je najhujše mimo. Takšna optimistična gledanja so zlasti prisotna na ameriškem tržišču, kjer se je izboljšala celotna gospodarska situacija. Zaradi povečane proizvodnje avtomobilske industrije se je povečalo tudi povpraševanje po jeklenih izdelkih, obenem pa državni protekcionizem s sistemom minimalnih cen onemogoča prodor tujih proizvodov na to tržišče. Kljub takšni obliki zaščite domačega trga ameriški strokovnjaki ugotavljajo, da je uvoz v začetku leta 1979 večji, kot v istem obdobju leta 1978.

Podobne trende je zaznati na tržišču jekla na Japonskem. Povečana proizvodnja avtomobilske industrije in gradbeništva je tudi tukaj poživila proizvodnjo jekla, vendar je za povečano povpraševanje morala država precej investirati. Toda protiuvozniki politiki ZDA in EGS sta v znatni meri zmanjšali japonski prodor na ta tržišča.

Situacija na tržišču jekla v EGS je prav tako boljše kot v lanskem letu, čeprav globalni gospodarski trendi ne kažejo povečanja gospodarskega razvoja. Na takšno izboljšano situacijo vplivajo instrumenti državnega protekcionizma, ki se odražajo v planu »D'AVIGNON«. Ta omogoča omejeni uvoz jekla in jeklenih izdelkov iz tretjih držav in to preko sistema minimalnih cen ter s podpisovanjem »dobrovoljnih« pogodb o ceni in obsegu izdoba-

ve. Pomembna mesta zavzemajo tudi državni ukrepi na področju prestrukturiranja industrije železa in jekla, s tem da bi se zmanjšal in izboljšal proizvodni potencial z

boljšo organizacijo dela. Statistični podatki povečane proizvodnje jekla v državah članicah mednarodnega inštituta za železo in jeklo ILSI so naslednji:

Celotna proizvodnja v letu 1978 je bila 459 milijonov ton železa in jekla, ali za 5,6 % večja kot leta 1977, oziroma še vedno za 6 % nižja kot v rekordnem letu 1974. Pri tem se je proizvodnja surovega jekla v ZDA povečala za 9,4 %, na Japonskem se je zmanjšala za 0,3 %, a v EGS porasla za 5 %.

Proizvodne kapacitete so bile v ZDA izkoriščene z 90 %, na Japonskem s 70 %. Na manjši porast proizvodnje v EGS je vplivala selektivna prekinitev dela in zapiranje devetnajstih železarn v ZR Nemčiji v obdobju od 28. 11. 1978 do 11. 1. 1979.

Večjih sprememb tudi ni bilo v Veliki Britaniji, Franciji, Italiji in ostalih članicah EGS.

Leta 1979 po vsej verjetnosti ne bo prinesla bistvenih povečanj, saj se bo zaradi ponovnih povišanj cen nafte znova zmanjšala proizvodnja vozil, s tem pa tudi povpraševanje po jeklu. To bo vplivalo na povišanje cen in povzročilo ostrejšo konkurenčno borbo ob iskanju optimalnih organizacijskih in tehničnih rešitev proizvodnje. Zaradi zaščite domačih proizvodnih kapacitet se bo državni protekcionizem nadaljeval in iskal nove oblike uspešnejše zaščite domačih proizvajalcev.

Za zaključek lahko navedemo še plan proizvodnje jekla in jeklenih izdelkov za nekaj evropskih dežel:

— v Angliji predvidevajo isto proizvodnjo kot v letu 1978, to je 21 milijonov ton;

— v Franciji naj bi proizvodnja porasla z 20,8 milijona ton v letu 1978 na 21,1 milijona ton;

— v ZR Nemčiji naj bi se potrošnja z lanskimi 35 milijoni ton povečala na 36 milijonov ton;

— v Španiji bi zaradi restriktivne politike zmanjšali proizvodnjo na 9,5 milijona ton;

— na Švedskem predvidevajo dvig s 3,9 milijona ton na 4,5 milijona ton.

In v Jugoslaviji: pri nas splošni gospodarski trend industrijskega porasta predvideva 7,5 do 8 % rast, kar bi pomenilo, da se bo predvidena potrošnja jeklenih proizvodov v letošnjem letu povečala za 7 %, kar znaša 4.529.000 ton.

Žolnir Ivan

Sanacija Cinkarne

1. Družbeni svet za ekološko in ekonomsko sanacijo Cinkarne je na svoji drugi seji razpravljal o obisku delegacije Gospodarske zbornice SR Slovenije v DDR ter o aktivnosti zbornice na področju sanacijskih ukrepov.

Prof. dr. Jože Slivnik je družbeni svet informiral o izgradnji polindustrijske naprave za čiščenje odpadkov v Žepini. Zagotovil je, da bo naprava pričela redno obratovati junija 1980. leta. V zvezi z ekološko sanacijo je bila podana zahteva, da se vsa potrebna dokumentacija pripravi v določenih rokih s terminskim planom koriščenja finančnih sredstev.

Ugotovljeno je, da bo TOZD Titan dioksid potrebovala za ureditve ekoloških razmer 107,4 milijone dinarjev, ostale TOZD pa 43,9 milijone dinarjev. S temi sredstvi, ki bi jih začasno zagotovili z najetjem premostitvenega kredita, bi lahko uresnili vse zahteve, ki jih vsebuje program ukrepov za ekološko sanacijo Cinkarne. Pri tem pa ni upoštevana eventualna izgradnja obrata za proizvodnjo amonsul-

fata in izgradnja deponije trdnih odpadkov.

Družbeni svet je razpravljal tudi o poslovnih rezultatih Cinkarne za preteklo leto. Zaključni račun izkazuje pozitiven rezultat, čeprav se finančno stanje v posameznih TOZD poslabšuje. Za prihodnje poslovno obdobje je svet menil, da bo potrebno dosledno izvesti vse notranje in zunanje ukrepe po sprejetih programih.

2. V okviru notranjeorganizacijskih ukrepov ter v skladu z načrtom boljšega gospodarjenja in doseganja višje produktivnosti bodo strokovne službe Cinkarne za vse delovne naloge, zlasti na področju proizvodnje, kjer je

možno izmeriti količino in kakovost dela, pripravile do 30. 4. t. l. ustrzen sistem nagrajevanja, ki ga bodo obravnavali in sprejeli organi samoupravljanja.

3. Zaradi izboljšanja delovnih pogojev bo Cinkarna pristopila k izgradnji prepotrebne jedilnice za svoje delavce.

4. Izvršni svet bo v marcu t. l. pripravil obširno poročilo za skupščino občine, ki bo vsebovala vse pomembne podatke o aktivnosti na področju sanacijskih ukrepov v Cinkarni v skladu s sprejetimi sklepi in prevzetimi obveznostmi.

Izvršni svet
SO Celje

Promet v našem kraju

Štore ležijo ob zelo prometni cesti, ki povezuje republiko Slovenijo s Hrvaško. Na tej cesti je vsak dan gost promet, zato je prav čudno, da so tu hude prometne nesreče dokaj redke.

Našo šolo obiskuje veliko število učencev, ki se v šolo vozijo z avtobusi. To so lokalni avtobusi, ki ustavijo na postaji pri Godcu. Tu morajo učenci prečkati republiško cesto in železniško progo. Do šole pridejo po cesti, ki je prav zdaj najbolj obremenjena in nevarna. V neposredni bližini šole so velika gradbišča. Težki tovornjaki od jutra do večera vozijo material za gradnjo. Cesta, ki povezuje novo naselje Štor z republiško cesto, je že tako ozka; če po njej pripelje še tovornjak, se morajo še pešci umikati na travo ob njej, kaj šele osebni avtomobili.

Cesta je polna strjenega blata, ki so ga tovornjaki nanosili na svojih velikih kolesih. V dežju se cesta spremeni v pravo močvirje. Ko hodijo ljudje ob dveh iz službe, se morajo umikati pred neobzirnimi vozniki in tekočim blatom. Domov pridejo največkrat blatni in s še slabšim vtisom o voznikih. Tudi nekateri vozniki tovornjakov se vedejo neobzirno do ostalih udeležencev v prometu. S polno naloženim tovorom z

veliko hitrostjo pripeljejo po klancu navzgor. Pri nepreglednem ovinku bi se kaj lahko zgodila hujša prometna nesreča, saj težkega tovornjaka ni lahko upravljati. Precej je tudi neodgovornih voznikov osebnih avtomobilov, ki preizkušajo moč in hitrost svojih avtomobilov.

Na šoli že vrsto let deluje prometni krožek, v katerega smo posredno vključeni vsi učenci. Na predavanjih spoznavamo prometne znake in predpise. Vsako leto imamo tekmovanje v poznavanju prometnih predpisov in praktični vožnji s kolesom. Veliko učencev ima kolesarski izpit. Toda ali se učenci pravilno obnašamo na cesti?

Mislím, da se in da se ne. Ko gremo v kino ali kakšno drugo ustanovo, smo kot ovce. Ko pa pridemo do glavne ceste, se zresnimo in umirimo. Od tega je tudi odvisno, da na ostrem ovinku ni bilo velikih nesreč, v katerih bi izgubljali življenja učenci naše šole. V dvojnem ovinku vozniki zmanjšajo hitrost samo za toliko, kolikor zahteva ovinek.

Če bi učenci v prometu upoštevali pogoje in nevednosti bi bilo na naših cestah neprimerno manj nesreč.

Matjaž Leban 8.b
OŠ Štore

O KADRIH

(Nadaljevanje s 7. strani)

V primerjavi z letom 1977 se je povečalo število zaposlenih z delovno dobo do 10 let, kar je razumljivo, saj fluktuirajo predvsem mlajši delavci.

Delavci dobijo za stalnost v podjetju in za neprekinjeno skupno delovno dobo dodatek na osnovni OD. V zadnjih petih letih so izplačila za stalnost in neprekinjeno delovno dobo znašala:

1974	2.744.000 din
1975	5.215.484 din
1976	7.012.026 din
1977	7.447.556 din
1978	7.234.661 din

Navidezno so se izplačila v primerjavi z letom 1977 zmanjšala. V letu 1978 smo za vse odsotnosti (bolezni, dopusti) izplačevali povprečni OD zadnjih treh mesecev (povprečje vključuje osnovni OD variabilni del, dodatek) in torej izplačila dodatka za čas plačanih odsotnosti niso vključena v znesku 7.234.661 din.

Dejansko izplačilo za stalnost in neprekinjeno delovno dobo je torej višje, razlika oziroma del teh izplačil je namreč vključen pri drugih izplačilih, ne pa pri izplačilu dodatka za stalnost.

Aktiv borcev NOV Železarne Štore o svojem delu

Aktiv borcev NOV Železarne se je dne 20. 2. 1979 sestal na občnem zboru in obravnaval svojo delovno aktivnost. Iz poročila predsednika sledi:

Naše delo in aktivnost sta bila izražena pri obravnavi kongresnih gradiv prenašanja revolucionarnih tradicij na mladi rod, prizadevanju pri utrjevanju delegatskega sistema v tesnem sodelovanju s političnimi organizacijami v TOZD in DO.

Prizadevanja borcev NOV, članov aktiva Železarne Štore se odražajo v aktivnosti na vseh področjih našega družbenopolitičnega življenja. Od 68 članov, ki smo še v Železarni, je več kot polovica danes aktivno vključenih v razne delegacije na nivoju TOZD in DS in na nivoju občinskih družbenopolitičnih delegacij, SIS, krajevnih skupnosti ter odborih za LO in družbeno samozaščito. Pri oceni te aktivnosti je treba upoštevati, da smo že starejši, da je polovica vojaških ali delovnih invalidov, da nas bremene razne bolezni, ki so posledica ogromnih naporov vojne in povojne obnove. Povprečna starost zaposlenih borcev znaša okrog 54 let, iz celjske občine nas je 43 in iz ostalih občin 25 borcev.

Vodstvo aktiva in posamezni člani so se aktivno angažirali pri reševanju različnih problemov borcev, kot so:

— zdravljenje borcev v splošnih in specialističnih ambulantah ter zobozdravstvu,

— reševali smo dva težja primera alkoholizma,

— zaradi razumevanja odgovornih političnih organizacij, organov upravljanja in posameznikov imamo rešena stanovanjska vprašanja borcev,

— občasno smo reševali posamezne primere problemov borcev glede posojil za stanovanjsko izgradnjo in drugih problemov,

— organizirali smo razgovore s tistimi, ki so občasno imeli malomaren odnos do dela,

— predstavniki borcev so sodelovali na vseh področjih, kjer se je obravnavala problematika borcev, zlasti pri interni zakonodaji,

— samoupravni organi DO so sprejeli predlog, da dobe borci, ki so stopili v NOV do 31. 12. 1944, razliko do povprečnega osebnega dohodka, v kolikor tega ne dosega.

V letu 1978 je dobivalo razliko povprečno kar 35 borcev v znesku neto 238.295,60 din in znaša povprečje na enega 6.800,00 din.

To, da je kar 35 borcev dobivalo dodatek, nam pove, kako nizka je kvalifikacijska struktura borcev v proizvodnji. V Železarni smo bili eni prvih DO v Celju, ko smo pred 25 leti organizirali tečaj, kjer so borci z izobraževanjem ob delu pridobivali kvalifikacije. Toda težka fizična dela in vplivi okolice so vzrok, da nekateri teh del ne zmorejo več. Lani je bilo upokojenih 5 borcev, od teh trije redno in dva invalidsko; redno Strašek Štefan, Štante Franc in Lončar Angela, invalidsko pa Bračun Franc in Mlakar Ivan.

Organizirali smo srečanje borcev SZ, ki je bilo lani v Šentanelu na Koroškem. Udeležilo se ga je 190 borcev in svojcev.

Splošna ocena tako same organizacije kot kulturnega programa šestega srečanja borcev ZB NOV, ki je bilo 26. 8. 1978 v Šentanelu na Koroškem, je bila zelo pohvalna. Kulturni program je bil enkraten z ozirom na značilnost kraja, vendar je bilo preveč govorov.

Vseh navzočih je bilo 1.650 borcev in svojcev. Ugotovili so, da je to srečanje postalo tako popularno med borci, da je bila vrsta pritožb s strani upokojenih borcev, ki niso imeli možnosti udeležiti se tega srečanja. Prav je, da se v bodoče povabi tudi tiste borce, ki so bili aktivni v raznih organizacijah in društvi glede na to, da nas je vsako leto manj zaradi bolezni in smrti.

Organizatorju srečanja, Železarni Ravne, smo dali pismeno zahvalo.

Naš predlog je bil, da bo sedmo srečanje borcev NOV SZ v letu 1979 v vasi Svetina nad Štorem. Naš predlog je bil, da bi bilo srečanje dne 28. 7. 1979, to je en teden po občinskem prazniku. To smo zagovarjali s tem, ker je v tem času vreme stanovitno. Predlog pa ni bil sprejet, ker je bila večina mnenja, da je treba srečanje organizirati v predsezoni ali posezoni zaradi velike odsotnosti članov v sezoni dopustov.

Koordinacijski odbor SZ predlaga, naj bi srečanje bilo 25. avgusta ali 8. septembra. Točen datum naj izbere organizator Železarna Štore, ki naj računa na 1.600 udeležencev.

— Opozorili smo in dali navodila za naknadno uveljavljanje posebne delovne dobe in invalidnosti zaradi ran, pridobljenih v borbi.

Sprejeti dokumenti in stališča X. kongresa ZKJ, VII. kongresa ZB in stališča Skupščine SRS so začrtali nadaljnjo pot razvoja sistema socialne varnosti borcev NOV, vojaških invalidov in drugih borcev ter družin padlih in umrlih borcev; poleg tega pa so družbenopolitičnim organizacijam, samoupravnim interesnim skupnostim ter pristojnim upravnim organom naložili določene naloge, ki jih je treba zaradi staranja borcev in zaradi slabšanja njihovega zdravja čim hitreje reševati. Bodoča aktivnost je zajeta tudi v akcijskem programu Občine ZZB Celje. Vsi sprejeti dokumenti sicer predstavljajo skupaj s stališči Skupščine SRS in republiške konference SZDL Slovenije dolgoročno osnovo za nadaljnje dograjevanje sistema socialne varnosti borcev NOV in drugih borcev ter vojaških invalidov, vendar moramo nekatere takoj uveljaviti, in to:

— Zdravstveno varstvo borcev je treba dejansko pričeti reševati prek dispanzerja za borce in drugih ambulant, sicer je že tako za marsikoga prepozno. S tem, da so nam zobozdravstveni delavci samo pregledali zobovje in pokasirali za storitev, še ni rešen problem, ker so luknje in bolečine ostale. Če se to dejansko ne bo reševalo v okviru občinskega odbora ZB, bomo primorani prositi samoupravne organe Železarne za finančno pomoč za reševanje teh problemov.

— Dosedaj smo reševali probleme bolnih borcev s pomočjo

Železarne, bodisi za specialne preglede ali zdravljenje v naravnih zdraviliščih. Ker je zdravstveno stanje borcev iz leta v leto slabše, bo treba več pomoči iz sredstev enotnega programa zdravstvenega varstva SR Slovenije.

Problem je v tem, ker imamo vsi borci razen dveh priznano posebno dobo v dvojnem trajanju od leta 1944 tj. po prehodu 14. divizije. Ker nimamo statusa borca, so naše pravice omejene tako pri plačilu participacije za zdravstvene storitve kot pri drugih pravicah.

Ko na splošno obravnavamo probleme borcev, navidezno izgleda, kakšne ugodnosti imamo kot borci, dejansko so te ugodnosti minimalne. Naš delež, ki smo ga dali je razviden, če pogledamo, kakšne pravice imajo borci, ki so se borili tista dva meseca.

Posebno odprto vprašanje, ki je nerešeno in ni izgledov za rešitev, je problem borcev mladoletnikov in ukradenih otrok. Pri reševanju tega problema je bilo rečeno, da se ti borci niso toliko borili, da bi bili upravičeni do pravic, ki veljajo za borce pred 9. 9. 1943. Tu se dela krivica tistim borcem, ki so kot mladoletniki bili vse skozi v brigadah in celo na političnih in vojaških položajih. Ni dovolj samo odgovor, da ne kaže širiti pravic iz naslova borčevskih dajatev.

Kratek pregled akcijskega programa pove, da je usmeritev na-

daljnje aktivnosti našega aktiva ZB usklajena s prizadevanji pri:

— utrjevanju delegatskega sistema v organizaciji ZB na vseh drugih področjih družbenega življenja,

— utrditvi ljudske obrambe in družbene samozaščite v železarni,

— razvijanju revolucionarnih tradicij med mladino,

— skrbi za socialno in zdravstveno zaščito borcev NOV,

— organiziranju sedmega srečanja borcev NOV SZ na Svetini,

— praznovanju pomembnih obletnic iz zgodovine naprednega delavskega gibanja in obletnic NOV,

— predlaganju za odlikovanja priznanja tistim borcem, ki do sedaj niso bili tega deleženi,

— doslednem izvajanju takšne kadrovske politike, ki je bila dogovorjena z družbenim dogovorom v občini Celje.

To je le nekaj značilnih načelnih navedb našega akcijskega programa. Podrobnosti usmeritev in akcije bomo vsi borci NOV vsak po svojih močeh in sposobnostih v vseh sredinah aktivno izpolnjevali.

Na koncu je bilo izvoljeno vodstvo aktiva, ki ga sestavljajo Ivan Žmahar — predsednik, Tone Suhar — podpredsednik, Pavel Štefančič — tajnik in ostali člani Olga Čuvan, Jože Vodeb, Vinko Šeliga in Ivan Selič. Izvoljen je bil odbor za pripravo sedmega srečanja borcev SZ na Svetini.

Odsotnost z dela

V 16. številki delegatskega obveščevalca zdravstvene skupnosti Slovenije je med drugim podana analiza odsotnosti z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo.

V letu 1978 je bilo povprečno zaposlenih 820.658 aktivnih zavarovancev, od tega kar 38.817 ali 4,73 % začasno nezmožnih za delo. Ta odsotnost pomeni v primerjavi z letom 1977 rahlo povečanje, saj je bila takrat odsotnost samo 4,64 % zaposlenih. Bolj preprosto povedano pomeni, da je bilo v letu 1978 povprečno dnevno 38.817 delavcev odsotnih z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo.

Največjo odsotnost so zabeležili v ljubljanski regiji: 5,11 % na 279.710 zavarovancev. Med občinami pa prednjačijo Hrastnik s 7,60 %, Zagorje s 7,13 % in Kočevje s 6,57 %. Najmanjša odsotnost je bila v novogoriški regiji le 4,10 %.

V primerjavi z letom 1977 je bil največji porast odsotnosti z dela v občinah Slovenj Gradec za 19,2 odstotka, Slovenske Konjice 18,07 odstotka, Ravne 16,34 % in Šmarje pri Jelšah 13,10 %. Odsotnost pa se je zmanjšala v primerjavi z letom 1977 za 10,43 % v Izoli, za 7,87 % v Piranu, za 6,67 % v Ormožu in v Domžalah 4,64 %.

Povečanje zaposlenih oziroma aktivnih zavarovancev v letu 1977 od 785.755 na 820.658 v letu 1978 ali za 4,44 % se odraža tudi pri povečanju odsotnosti z dela. Hkrati je ugotovljeno, da z naraščajočo odsotnostjo z dela pada

trajanje (v dnevih) odsotnosti z dela.

Tako je bila v letu 1978 povprečna odsotnost z dela 10,04 dni v letu, poprej pa 10,15 dni.

Za nas so zanimivi podatki za Celje in celjsko regijo.

Število aktivnih zavarovancev regije v 1977. letu je bilo 84.874 in se je povečalo za 4,93 % v letu 1978 ali na 89.060 zavarovancev. Nezmožnost za delo se je iz leta 1977, ko je znašala 4,63 %, povečala v letu 1978 na 4,72 % — povprečna dnevna odsotnost z dela 4.203 delavcev. Kakšen je položaj v celjski občini? Podatki so nekoliko ugodnejši, saj se je odsotnost z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo zmanjšala s 5,21 % v letu 1977 na 4,99 % v letu 1978. To pomeni, da je bilo v letu 1977 odsotnih z dela dnevno 2.045 zavarovancev, v letu 1978 pa 2.052 ob 4,77 % povečanem številu aktivnih zavarovancev glede na leto 1977, kar je od 39.253 na 41.125 aktivnih zavarovancev.

Še v tem mesecu bodo znani podatki naše delovne organizacije in tedaj bomo primerjali navedene podatke s podatki celjske občine v odsotnosti z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo.

Kadrovske poročilo, ki ga Delovna skupnost za kadre in splošne zadeve pripravlja za razpravo na delavskem svetu delovne organizacije, bo vsebovalo tudi ostale podatke, o katerih se bo potrebno temeljito pogovoriti in sprejeti vrsto ukrepov za zboljšanje stanja.

ALI JE VSAKA PREKINITEV DELA RES ŽE ŠTRAJK?

Pojav prekinitev dela spremenjajo raziskovalci v Sloveniji že nekaj let. Proučuje jih tudi center RS ZSS za raziskovanje samoupravljanja. Povprečno je bilo do lani 50 prekinitev letno, lani pa so jih evidentirali kar enkrat več (natančneje 108). Analize nam še ne dajo odgovora za to povečanje. Zato moramo o tem podatku biti tembolj pozorni. Strokovnjaki sicer trdijo, da se značilnosti prekinitev dela v Sloveniji tudi lani niso spremenile in ki so v tem, da so prekinitve kratke in z majhnim številom udeležencev (približno 20 do 50). S tem pa se dejansko začenjajo nespornosti, kajti prizadeti v OZD nemalokrat trdijo nasprotno, da sploh ni šlo za štrajk v klasičnem smislu, marveč le za sestanek, boljše za t. i. izsiljeni sestanek kar med delom, ker so pač ljudje hoteli kakšno sporno vprašanje, ki je vsiljevalo napetosti in s tem tudi različne govore in podobno, pač takoj razčistiti in urediti.

Navedena druga razlaga je — dokler še ni natančnejših analiz — sprejemljiva. Je verjetna tembolj, če pogledamo podatke, da je teh sporov največ res rešenih takoj, po kratkem postopku in po navadi direktno z vodilnimi strukturami v organizaciji združenega dela. Gre za to, da se delavci niso odločili za daljšo pot prek samoupravnih organov in z razpravami v družbenopolitičnih organizacijah v okviru kolektiva. Ali je potemtakem ta oblika prekinitev dela res še štrajk?

Iz dosedanje analize je videti, da je največ prekinitev dela v

industriji in rudarstvu. Če pa primerjamo število prekinitev s številom zaposlenih, jih je največ v gradbeništvu. Lani so prvič ugotovili prekinitev dela v gozdarstvu (štirikrat) in v družbenih dejavnostih (šest). V prekinitev dela je bilo lani udeleženih približno 0,8% vseh zaposlenih v Sloveniji. Večji prekinitvi po številu zaposlenih sta bili lani le dve (Železarna Ravne in Sava Kranj) in samo ena večja po trajanju (Megrad Ljubljana, TOZD Penobeton Vodice). 99% udeležencev v prekinitvah so delavci iz neposredne proizvodnje in v tem jih je nekaj nad 92% kvalificiranih, polkvalificiranih in nekvalificiranih delavcev. Nikdar v teh prekinitvah ni bila zajeta celotna organizacija. Znana sta le dva primera, da je bilo v prekinitvi udeleženih več TOZD.

Presenetljivo je ob vsem tem, da zbrani podatki demantirajo domneve, da prihaja do prekinitev v glavnem tam, kjer imajo nizke osebni dohodek. Ponuja se čisto drugačna razlaga od te, na kakršno smo navajeni, da danes niso osebni dohodki med poglavitni vzroki za prekinitev, ampak so to predvsem kršitve samoupravnih pravic in slabi medsebojni odnosi in taki odnosi, ki bi samoupravljalce včasih radi reducirali na privesek k stroju, na sredstvo za delo. Tega anahronizma pa samoupravljalci ne prenesejo, in prav je tako.

Navedeno trditev potrjuje še ugotovitev, da je največ prekinitev v prvem trimesečju (zaključ-

ni računi) in v industrijskih središčih. Za lani pa imamo poleg sprejemanja zaključnih računov še posebnost, da so v tem času povsod sprejemali še samoupravne sporazume o delitvi. Prav ta načrtovana delitev marsikje ni bila soglasno sprejeta. Velikokrat tudi strokovne obrazložitve niso nakazale posledic. In če ni bilo še ustrezne obveščeniosti, so se vsilili nespornosti, s tem pa napetosti in spet različne govore in konflikti, njihova skrajna oblika so seveda prekinitev z zahtevo, da sporne zadeve takoj razčistijo. Do tega je prihajalo zlasti tedaj, če so delavci zares dobili nižje osebne dohodke od pričakovanih. Velikokrat so delavci šli v prekinitev tudi zato, ker se niso strinjali z enostavnim linearnim povečevanjem osebnih dohodkov, saj je to povsem v nasprotju z njihovo staro zahtevo, naj se uveljavi zdravo nagrajevanje po delu in resnični prispevnosti združenemu delu. Neurejena udeležba v delitvi je seveda nemalokrat izsilila nejevoljo in celo slabe odnose med TOZD, kjer so zaradi tega nastale ob nespornem delovnem učinku očitne razlike v osebnih dohodkih, saj kar povsod jemljejo osebni dohodek kot osnovno merilo za primerjavo. Nekaj prekinitev dela je bilo tudi na račun previsoko zastavljenih norm ali zaradi neuslišanih zahtev, in morda tudi zaradi neizpolnjevanja samoupravno sprejetih dogovorov, za zboljšanje delovnih pogojev.

Kamni spotike, ki privedejo do teh prekinitev ali bolje rečeno do

izsiljenih sestankov med delom, so morda res v tem, da zakon o združenem delu natančno ureja vprašanja, zaradi katerih je prihajalo do napetosti in do prekinitev, toda zadeve niso skoraj nikjer konkretizirane v samoupravnih aktih OZD in TOZD. Marsikje nimajo niti dogovorov ne določil o tem, kako npr. ravnati v situacijah, ko pride do prekinitev dela.

Po navedenem in po tem, da se vprašanje ostrine teh konfliktov oziroma prekinitev dela ni pokazalo kot problem, ki ga ni mogoče rešiti z dogovori, se zdi, da bi naše prekinitve zaslužile več razlage v tem smislu, da so prej kazalci demokratičnosti kot pa kakšen patološki pojav. Zgodovina delavskega razreda nas dobro pouči, da so bili edino avtoritarne režimi na videz brezkonfliktni sistemi. Naše samoupravljanje pa se neprestano še kar naprej in naprej krepi, dopolnjuje in izpopolnjuje in to med drugim pomeni, da se tudi ljudje zavedajo svojega položaja in zato tudi vedno bolj hočejo biti poučeni o vsem, kar zadeva njihove primarne in sekundarne obveznosti, o njihovem delu in življenju, o vsej družbeni produkciji in reprodukciji — in nekatera teh vprašanj pač rešujejo kar po kratkem postopku.

Povzeto iz internih informacij RSZSS

Lidija Mohar

Pričevanje iz NOB

12

TRN V PETI

Uporabil je vse mogoče mučilne metode, od zabadanja šivank pod nohte in v druge občutljive dele telesa, od potapljanja glav v vedrice za vodo, pa do žganja občutljive kože s cigaretinimi ogorki. Toda ni bilo muke, ki bi naše tri junake pripravila do tega, da bi spregovorili. Pa saj tudi res niso vedeli, kje bi trenutno lahko bil oddajnik, ker ga je načelnik Stevo nenehno selil po Brkinih in še drugam. Morda bi res lahko izdali še kakšen bunker, vendar pa so herojsko prestajali vse mučenje in niso niti črhnili.

Proti jutru se je komandant končno naveličal vzdržljivosti treh ujetnikov in je z mučenjem končal. Ukazal je, naj vse tri zaprejo v svinjak in dobro zastražijo. Zahvaljujoč tej njegovi začetniški napaki so se trije junaki lahko na samem med seboj dogovorili, kaj bodo na bodočih zaslišanjih govorili, da se bodo njihove pripovedi ujemale in da se ne bodo dali sprovcirati.

Zaprto v svinjaku so se lahko šepetaje dogovorili, da bodo vse enako govorili na naslednjih zaslišanjih: na Suhorje so jih v bunker pripeljali z Dolenjske ne-

znani kurirji, da bi od tam odnesli v bolnišnice in štabe NOV na Dolenjsko sol, ki naj bi jih že čakala v bunkerju. Vendar soli še ni bilo in so zato morali počakati, toda potem so prišli Nedičevci in tako so naši trije partizani padli v njihove roke. Nič drugega ne vedo, nič jim niso znane druge reči v bunkerju, ne poznajo nobenega domačina na Suhorju niti kje drugje v Brkinih in bilo je sploh prvič, da so se znašli tako daleč z osvobojenega ozemlja na Dolenjskem. Tako so se dogovorili in tudi prisegli na OF, da od tega dogovora ne bodo odstopili v nobenem primeru, pa četudi bi morali umreti.

Ura je šla nekako proti sedmi zjutraj, ko so naši ujetniki zaslišali na dvorišču osvobojenega policaja v dežnem plašču — zdaj so že poznali njegov glas — kako je spraševal komandirja čete, če je z nočnim mučenjem izvelkel iz partizanov, kar je hotel izvedeti. Ob njegovem negativnem odgovoru se je jel rotiti, da bo že sam izvelkel iz njih vse, kar bo hotel, naj le počakajo! Silno pa se je razjezil nad komandirjem in ga na vse načine pital z budalo, ko

je ugotovil, da je dal ujetnike skupaj zapreti v svinjak in jim tako omogočil morebiten dogovor. Bil je pač bolj izkušen kot mlad oficir, ki je bil bolj vojak kot policaj, čeprav je bil kot človek zločinški sadist in je užival v mučenju partizanov. Na ukaz policaja v dežnem plašču so vse tri ujetnike spet nečloveško zvezali in povezali med seboj z žico, nato pa so jih v spremstvu desetine vojakov odpeljali iz Košane skozi Neverke proti Šempetru na Pivki (danes Pivka).

Bil je praznik in na cesti je bilo polno ljudi, polno domačinov, ki so ob srečanju kolone s tremi ujetniki zaprepaščeno ogledovali pretepe, podplute in izmučene partizane. Bil so toliko pogumni, da so na glas godrnjali nad nečloveškim ravnanjem Nedičevcev, tako da jih je moral policaj v dežnem plašču vedno bolj odganjati od kolone in jim je celo grozil z aretacijo, zaporom, pretepanjem. Na starem kolesu se je vozil ob strani kolone in nenehno priganjal k večji hitrosti. Med ujetniki pa je zdaj eden, zdaj drugi klecni in potegnil v cestni prah še ostala tovariša. Bili so že tako na koncu svojih moči in zraven še tako povezani, da se sami sploh niso mogli več dvigati in so jih morali vsakokrat postavljati na noge njihovi stražarji oziroma spremljevalci, na katere je nenehno kričal in jih spodbujal neusmiljeni policaj v dežnem plašču.

Trije ujetniki so se najbolj bali, da ne bi kdo med domačini poklical Bliska s tem njegovim partizanskim imenom, ker bi to seveda imelo zanje in še za koga lahko neizmerne posledice. Toda to se ni zgodilo. Seveda niso mogli vedeti, da so domačini s Suhorja, kolikor jih je še ostalo doma, naglo obvestili vse Brkine, dolino Reke in Pivko o boju pri vaškem bunkerju in o zajetju treh partizanov — s posebnim opozorilom, naj se ja nihče ne izda, da pozna koga med ujetniki, zlasti pa ne Bliska.

Komaj še žive so izdajalci pripeljali svoje ujetnike v Šempeter na Krasu, kjer so imeli svoj štab. V stavbo je odšel samo policaj v dežnem plašču, medtem ko so stražarji s svojimi tremi ujetniki kake pol ure čakali nanj pred vhodnimi vrati. Okoli njih se je kmalu nabralo kar precejšnje število drugih pripadnikov kvizlinške srbske vojske, ki so se rogali trem ujetnikom, jih psovali in obmetavali z vso mogočo ropotijo ter pri tem na glas izražali svoje hotenje, naj bi jih linčali kar na mestu.

V tistem se je vrnil iz stavbe policaj v dežnem plašču in velel ujetnike odpeljati v prvo nadstropje, veliko sobo brez vsakega pohištva, kjer so po tleh sedeli domačini s Suhorja, ki so jih prejšnji dan odpeljali skupaj z ujetimi partizani.

GASILCI O SVOJEM DELU

Gasilsko društvo Železarne Štore je na zadnji delovni konferenci kritično ocenilo svoje delo in področje požarne varnosti v naši delovni organizaciji. Ob prisotnosti predsednika delovne organizacije ing. Burnika, predstavnikov socialistične zveze, civilne zaštite, občinske gasilske zveze in

jeveno skupnostjo na področju ljudske obrambe, družbene samozaščite in civilne zaštite, je ob zaključku dejal ing. Plevnik.

Operativni del poročila, ki ga je podal poveljnik društva, tovariš Krumpak, pa obravnava kritično stanje odnosov nas vseh do požarnega varstva v delovni or-

parati. Število začetnih požarov po obratih je naslednje:

valjarna II 45, jeklarna II 14, jeklarna I 11, elektroplavž 8, je-klovlek 5, mehanska obdelava 5, livarna I 4, livarna II 8, traktorji 3, valjarna I 4, mehanična delavnica 6, avtooddelek 1 primer.

Omenjene požare so gasili: 84 primerov delavci sami, 26 primerov delavci skupaj z gasilci in 11 primerov gasilci sami.

Hiter razvoj železarne in sodobne tehnologije z uporabo lahko vnetljivih in eksplozivnih snovi zahteva od gasilske organizacije stalno in povečano pripravljenost tako na strokovnem, kakor tudi tehničnem področju. V ta namen je predvidena nabava avto-cisterne, kombija za prevoz moštva, motorne brizgalne in drugih pripomočkov za tehnično zaščito gasilcev pri intervencijah. Štab za civilno zaščito občine Celje je za našo enoto že nabavil prikolično lestev dolžine 23 m, ostala navedena oprema pa bo nabavljena med letom s pomočjo SIS za požarno varnost ob 30 % sofinanciranju Železarne Štore.

Ob zaključku je tovariš poveljnik opozoril še na površno izvajanje požarno-varnostnih predpisov pri novogradnjah in adaptacijah, ki se dogajajo kar preveč

zavestno, pri čemer je ogroženost za nastanek požarov še večja.

Predstavnik občinske gasilske zveze Celje inž. Sentočnik se je društvu zahvalil za uspešno sodelovanje, ki je lahko za vzgled vsem društvom v občini. Obenem je dejal, da večje preventivne varnosti ne predstavlja samo kvalitetna gasilska oprema, temveč predvsem visoka zavest slehernega delavca in strokovna usposobljenost gasilcev in enot civilne zaštite.

Ing. Burnik Dušan je v svoji razpravi izrekel priznanje kolektiva za uspešno izvedene intervencije v letu 1978. Pohvalil je velik čut odgovornosti, ki ga imajo gasilci pri zavarovanju družbenega premoženja, kajti le ta faktor da take rezultate, kot so jih gasilci dosegli v preteklem letu.

Po poročilu bogate dejavnosti mladinske sekcije in sprejetem programu društvenega dela za leto 1979 je ing. Sentočnik podelil priznanja za dolgoletno delo v gasilski organizaciji, ki so jih prejeli: tovariš Mežek za 50 let, tovariš Zorko Rafael in Meze Andrej za 20 let, ing. Ocvirk Stane in Ivačič Katja za 10 let.

Krumpak

Predsednik društva, Slavko Plevnik, dipl. ing., bere poročilo o delu gasilskega društva

drugih je predsednik društva ing. Plevnik opisal organizacijsko področje društvene dejavnosti. Dejal je, da je v društvu dobro organizirano družbenopolitično, kakor tudi strokovno delo, saj člani društva aktivno delajo na delovnih mestih v železarni, v ostalih družbenopolitičnih organizacijah, organih občinske in republiške gasilske zveze itd.

Trenutno šteje društvo 129 članov, od tega je 113 aktivnih, 16 članov pa spada med rezervne, zaslužne in strokovne sodelavce. Kot edino industrijsko gasilsko društvo v Sloveniji imamo preko polovico vsega članstva v starosti do 18 let, kar zagotavlja bogat naraščaj. Na številnih tekmovanjih v lanskem letu so posamezne enote dosegale odlične rezultate, o čemer smo sproti poročali. Zelo uspešno je sodelovanje s šolami v obliki gasilskih krožkov in pri organizaciji obrambnih dni ter drugih prireditev. Sodelovanje društva mora biti še bolj direktno povezano s posameznimi TOZD v Železarni Štore in kra-

organizaciji. Neodgovornost za red na delovnih mestih, neurejenost skladišč za tekoča goriva in maziva, na drugi strani pa povečane zaloge gorljivih snovi itd., predstavljajo stalno nevarnost za požar, eksplozijo ali druge nesreče. Dežurna gasilska služba je lansko leto opravila preko 1.000 raznih preventivnih intervencij ter s tem preprečila marsikatero nesrečo.

Med glavne preventivne intervencije spadajo predvsem naslednje:

- spremstva pri delu z odprtim ognjem (varenje),
- spremstva pri vzdrževanju plinskih instalacij in pretakanju kisika,
- črpanje vode,
- redni obhodi s pregledom gasilnih naprav itd.

Kljub vsemu je bilo v letu 1978 kar 125 začetnih požarov, ki na srečo niso povzročili bistvene škode. Brez dvoma bi bila situacija drugačna, da niso v 84 primerih ogenj pogasili delavci sami z ročnimi in prevoznimi gasilnimi a-

DOBER ODZIV KRVODAJALCEV

Se pregled pred odvzgom krvi — pomemben preventivni del zdravstvene zaštite

V petkih, 23. in 30. marca sta bili v Štorah akciji za odvzem krvi, ki ju je izvedla ekipa Transfuzijske postaje celjske bolnišnice. Kot običajno se ju je tudi tokrat udeležilo zelo lepo število krvodajalcev iz naše delovne organizacije, nekaj pa tudi iz terena.

Dne 23. 3. je prisostvovalo 104, dne 30. 3. pa 112 krvodajalcev, od tega sta bila samo dva odklonjena, kar je zelo pozitivno.

Odkar smo se odločili, da organiziramo akcije v dveh zaporednih razdobjih, je mnogo manj težav v obratih in delavnicah, kjer lažje organizirajo nemoteno delo.

Na občnem zboru aktiva krvodajalcev v juniju bodo izvoljeni poverjeniki za krvodajalstvo iz vseh obratov, ki bodo v bodoče sodelovali pri organizaciji krvodajalskih akcij, s čemer želimo odpraviti še morebitne težave v pogledu odsotnosti itd.

Približuje se 4. junij, DAN KRVODAJALCEV, ko bodo zopet podeljena priznanja za večkratno darovanje krvi. S tem v zvezi prosimo vse, ki iz kakršnihkoli razlogov lani niso prejeli ustreznega priznanja, da to najkasneje do 30. aprila tega leta javijo tovarišu Pungeršku v ambulanti Štore I, telefonska številka 122, da bomo lahko napako popravili na letošnji proslavi. Vsem krvodajalcem izreka občinski odbor Rdečega križa vso priznanje in zahvalo za sodelovanje.

Franc Mežek je prejel priznanje za 50-letno delo v vrstah gasilcev

ŽELEZNIŠKI KRIŽ SLOVENIJE

V človekovi naravi je v dokajšnji meri izoblikovan čut, ki je podzavestno usmerjen k nelojalnemu odnosu do stvari, katerih ne pozna. Najpogosteje se poveča zanimanje šele tedaj, ko nas nekaj neposredno prizadene, v pozitivnem ali negativnem smislu. Če izhajam iz tega stališča, upam, da vas bo članek o SIS za železniški in luški promet pritegnil, saj od tod izhajajo dokaj veliki prispevki. Navedem naj, da je za leto 1978 slovensko gospodarstvo zbralo za železniško infrastrukturo 186 starih milijard in da je pri tem znesku Železarna Štore soudeležena z 1,4 milijarde starih din. Sedaj ko nam je znan znesek, ki so ga morali zbrati naši tozdi, bo prav gotovo marsikoga izmed bralcev zanimalo, kaj je sploh SIS za železniški in luški promet, kdo ga je ustanovil in kakšen je njegov namen.

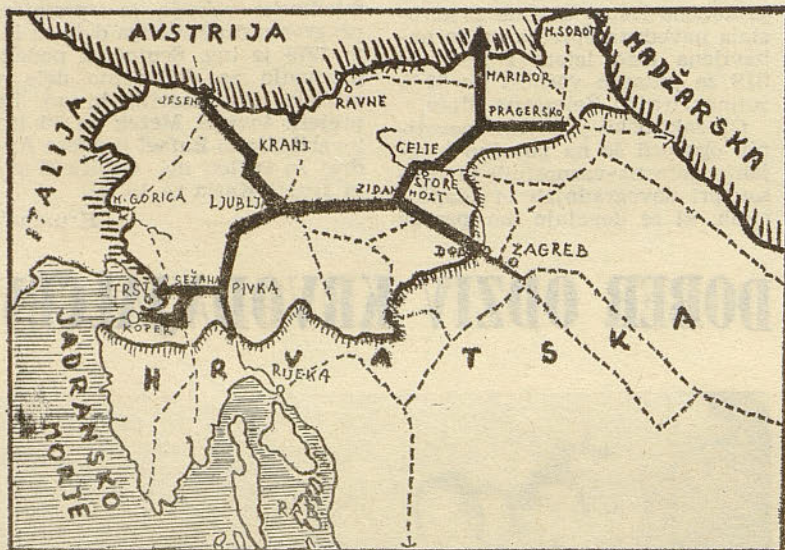
nice odigrale v svoji zgodovini revolucionarno vlogo. Pogoj za industrijsko revolucijo v 19. stoletju je bil izum parnega kotla in vzporedno s tem izum parne lokomotive. Ko je lokomotiva zamenjala konjsko vprego, se je transportni čas nekajkrat zmanjšal. Tako je bila dana podlaga, da se je obrtno-manufakturna proizvodnja razvila v industrijsko proizvodnjo. Takratne monarhistične države so prav kmalu spoznale ogromno vlogo železnic pri razvoju narodnega gospodarstva in med tedanjimi državami je prišlo do pravega tekmovanja v izgradnji prog. Pri tem sta prednjačili zlasti Anglija in Avstro-Ogrska. Gradnja Južne železnice Dunaj—Celje—Ljubljana—Trst je bila za tiste čase pravi fenomen. Železnice so v začetku upravljale delniške družbe; vendar je država kmalu spoznala, da imata že-

V povojnem obdobju, v času centralnega socializma so imele jugoslovanske železnice enak položaj, kot ga imajo železnice v vzhodnoevropskih državah. V prvi fazi gospodarskega razvoja, v času, ko se je poudarjal razvoj industrije, so železnice obtičale na stopnji, ki so je imele pred vojno. Medtem ko so imele evropske železnice elektrificirane skoraj že vse proge, je pri nas še prevladovala parna vleka. Jugoslavija, zlasti Slovenija je vedno bolj postajala »prometni otok«. Mimo nas je bežal tovar, ki bi po naravni gravitaciji moral preiti Slovenijo. Zato je bila takratna slovenska vlada primorana, da aktivno poseže v prometno politiko. Začela se je gradnja proge Herpelje—Kozina—Koper, obenem pa se je pričela modernizacija železniškega prometnega križa Slovenije, ki ga sestavljajo proge Šentilj—Sežana z odcepom prog za Koper in Reko ter proga Jesenice—Dobova.

Vendar sredstev za modernizacijo prog železnica sama ni zmogla. Na pomoč je priskočila republika s svojimi rezervnimi sredstvi. S prehodom iz posrednega v neposredno samoupravljanje, ko republika nima več svojega kapitala, se je zbiranje sredstev za modernizacijo prog preneslo na združeno delo. Ustanovljena je bila SIS za železniški in luški promet. Sredstva, ki se zbirajo v okviru te SIS se uporabljajo samo v republiškem okviru za modernizacijo slovenskih železnic, zlasti pa za transportno hrbtenico Slovenije, to je železniški prometni križ. Ta ima z vidika narodnega gospodarstva Slovenije neprecenljivo vlogo, saj je preko tega križa najkrajša in naravna kopenska vez Zahodne Evrope z Bližnjim vzhodom na eni strani in najkrajša povezava Srednje in

Vzhodne Evrope z mednarodno pomembnimi lukami Koper, Reka in Trst. Rezultati izboljšav so vidni tudi na progi, ki teče mimo Štor (elektrifikacija, obnova spodnjega stroja proge in v zaključni fazi je vgraditev novih signalno-varnostnih naprav ter nova ranžirna postaja Čret).

Samoupravni sporazum velja do leta 1980. In kaj potem? Položaj vseh evropskih železnic, kakor tudi naših je specifičen. Trg železniških transportnih uslug ni popoln. Na tem trgu se železnica pojavi kot monopolist. Zakon o tržni vrednosti, to je da so cene transportnih uslug odvisne od ponudbe in povpraševanja, ne pride v poštev. Železnica se vse bolj sklicuje na dohodkovne odnose. Želi in zahteva, da je tarifna politika usmerjena tako, da bodo s prevoznico tarifo pridobljena sredstva pokrivala transportne stroške, ki so kakor tudi obstoj železnic, relativni in specifični. Za letošnje leto je dala železnica zahtevek za 25 % povečanje transportnih uslug, odobreno pa je bilo 12 %. Železnica trdi, da bi s 25 % povečanjem tarif shajala brez »usmiljenja« ostalega gospodarstva. Tako se vrtimo v začaranem krogu. In kakšen je izhod? S temi problemi so se ukvarjali že pred nami, z njimi se bodo spopadali vse do takrat, dokler bo položaj železnic monopolističen. Z monopolizmom železnic na železniškem transportnem trgu pa se srečujemo že od začetka njenega obstoja. Glede njene specifičnosti tudi ni izgledov, da bi se v bodoče njen položaj kakorkoli spremenil. Smatram, da je še vedno nujno, naj bo prisoten nek tretji faktor, ki bo usklajeval interese uporabnikov železniških uslug na eni strani in železnico kot izvajalca na drugi strani. —gm—

ŽELEZNIŠKI PROMETNI KRIŽ SLOVENIJE

SIS za železniški in luški promet je bil ustanovljen skladno z ustavo SFRJ leta 1974. Sem so vključene delovne organizacije, ki so neposredno koristnik železniških transportnih uslug. Namen SIS je, da se slovenskim železnicam zagotovi pospešen razvoj, da se bodo lahko enakovredno vključile v mednarodno delitev dela na trgu železniških storitev. Ker pa posredno ali neposredno uporablja železniške usluge celotno slovensko gospodarstvo, je leta 1975 izšel zakon, da so za razvoj železniške infrastrukture dolžni vsi tozdi v Sloveniji združevati sredstva po prispevni stopnji 8,2 % od osnove za davek iz dohodka TOZD. Iz tega je razvidno, da ta sredstva ne odvajamo iz nekega usmiljenja do železnic, ampak gre tu za določila ustave in smo torej po zakonu dolžni, da do vključno leta 1980 odvajamo ta sredstva. Glede na procent je višina sredstev odvisna od ostanke dohodka tozdi. Razumljivo je, da smo podzavestno ali zavestno skeptični, ko gre za določeno odvajanje sredstev, zlasti tedaj, če nimamo nad temi sredstvi pravega pregleda, če ne vemo, v kakšne namene so bila uporabljena in kakšne koristi bomo imeli od združevanja teh sredstev.

Če pobrskamo po zgodovini železnic, spoznamo, da so želez-

niški transport in tarifna politika premočno direktni vpliv na celotno narodno gospodarstvo, zato so vse evropske železnice postopoma poddržavili, tarife pa so postale važen regulator narodnega gospodarstva. Velik vpliv tarifnega sistema na celotno gospodarstvo se kaže tudi v tem, da so železnice ne glede na družbenopolitični sistem odigrale podobno vlogo. Tako v kapitalizmu kot v vzhodnoevropskem socializmu so železnice direktno pod državno upravo.

Tarife niso svobodne. Višino tarif določa država, ki gradi tudi novo železniško infrastrukturo. Izgube, ki se pojavljajo na vseh evropskih železnicah, razen v Švici, krije država iz svojega proračuna. Treba je omeniti, da na te izgube železnice nimajo večjega vpliva, ker so v določeni meri rezultat ustrezne tarifne politike. Ta ščiti osnovno industrijo, saj je tako dana podlaga za stabilnost celotnega gospodarstva. V informacijo naj navedem, da je samo italijanska vlada za leto 1978 odobrila italijanskim železnicam ogromne vsote za kritje izgube in za nadaljnji razvoj. Prav tako so tudi ostale evropske vlade odobrile železnicam ogromne vsote za razvoj svojih železnic. In kako je pri nas?

Obrambni dan na osnovni šoli Štore

Že nekaj tednov prej smo se nanj pripravljali. Posebej za to so nam predavali štirje rezervni oficirji iz Štor. Poslušali smo predavanja o vojaški puški M 48, orientaciji s kompasom in o uporabi zaščitne maske. Učenci sedmih in osmih razredov so imeli skupaj 24 ur predavanja.

V soboto, 24. marca smo se učenci od 1. do 8. razreda zbrali v šoli. Vsak razred je imel dve ekipi, zato smo startali v desetminutnih presledkih.

Pri postavljanju kontrolnih točk in pripravljanju obrambnega dne je sodelovalo kar osem rezervnih oficirjev ter učitelji naše šole. Seveda nismo imeli orientacijskega pohoda samo učenci 7. in 8. razredov, temveč prav tako vsi ostali učenci. Tudi oni so morali na pohodu odgovarjati na zastavljena vprašanja.

Program orientacijskega pohoda za 7. in 8. razrede je vseboval streljanje z zračno puško, prvo pomoč, orientacijo s kompasom, uporabo zaščitne maske, razstav-

ljanje vojaške puške M 48, določitev nadmorske višine po karti ter precenitev razdalje in višine nekega predmeta. Za fante je bila vsekakor najbolj privlačna naloga razstavljanje vojaške puške M 48.

Po tekmovanju smo nestrpnost pričakovali rezultate. Ko so jih proglasili, je bila najbolj vesela II. skupina 8.b razreda, ki je zmagala v skupni uvrstitvi z 258 točkami. Druga je bila I. skupina 7. c razreda, ki je zbrala 239 točk. Na ostala mesta so se razvrstili takole: 3. II. skupina 7. b razreda, 226 točk; 4. II. skupina 8. a razreda, 219 točk; 5. I. skupina 7. b razreda, 216 točk itd.

Prav tako so imeli obrambni dan učenci podružničnih šol v Kompolah, Teharjih in Svetini. S tem smo pionirji in mladinci znova dokazali, da bi tudi mi v primeru vojne znali koristiti domovini.

Dejan Kresnik, 7. a razred osnovne šole Štore

iz krajevne skupnosti ŠTORE

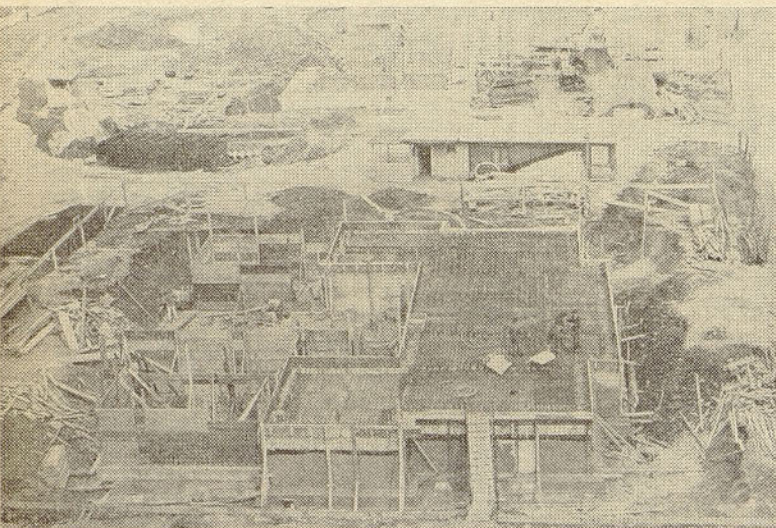
Tretja stolpnica na Lipi

Po več kot dvehletnih dogovorih s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo Celje in Ingradom je v lanskem letu, ali bolje rečeno v pozni jeseni, le prišlo do začetnih del na gradbišču bodoče stolpnice na Lipi.

Stanovanjsko stolpnico na Lipi v Štorah gradi gradbeno podjetje GIP INGRAD Celje. Investitor je Samoupravna stanovanjska skupnost Celje. Kupec stanovanja bo naša delovna organizacija in še kak posameznik za eno ali dve stanovanji.

Dolga in hladna zima je zagotovo vplivala, da bo rok dokončanja in možne vselitve pomaknjen na konec leta 1979. Točen rok izročitve objekta svojemu namenu bo znan šele po podpisu pogodbe med SSS in Ingradom, pogodbo nameravajo skleniti še ta mesec. Posebnost te stolpnice je struktura stanovanj, v njej ne bo garsonjer in ne trisobnih stanovanj. Štela bo 16 enosobnih in po 18 enoinpol ter dveinpol-sobnih stanovanj. Posebej je vredno poudariti, da bo to prvi stanovanjski objekt v Štorah, v katerem bodo urejena zaklonska mesta; dvesto teh mest bi naj zadostovalo: za stanovalce, za zdravstveno postajo in bližnji stolpnici. K temu je treba dodati, da se tudi v bodoči četrti stolpnici predvideva izgradnja zaklonska.

Poleg že omenjenih prostorov bo tu še sodobna kotlovnica, ki bo dajala toploto za centralno ogrevanje trem stolpnicam in zdravstveni postaji. Kotlovnica bi morala biti nared že do konca meseca oktobra, ker je predvideno, da bo takrat že pričela z delovanjem zdravstvena postaja, ki jo gradi v neposredni bližini prav tako Ingrad.

Pogled na gradnjo tretje stolpnice na Lipi — Dograjeni so kletni prostori z zaklonskim.

Dograjena nova stolpnica in zdravstvena postaja v letu 1979 bosta nedvomno pomenili veliko pridobitev za kraj. S posebno željo in strpnostjo pričakujemo delavci — železarji, bodoči stanovalci trenutek vselitve.

Arzenšek Štefan

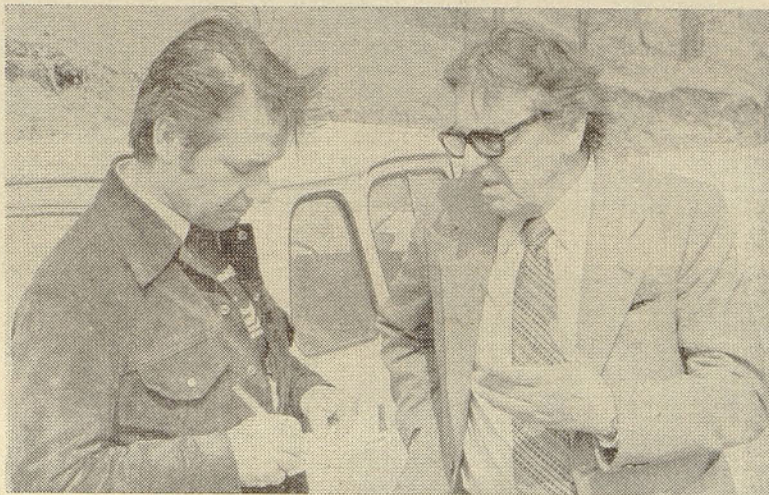
Cesta na Svetino

Če odštejemo zdravstveni dom, ki se gradi na Lipi, je ta trenutek za krajanje Štor najzanimivejši drugi veliki objekt v izgradnji: razširitev in asfaltiranje ceste od Šentjanža do Svetine. S fotografom Stanetom sva intervjuvala štiri od okoli 36 graditeljev in v nadaljevanju navajava razgovor z njimi.

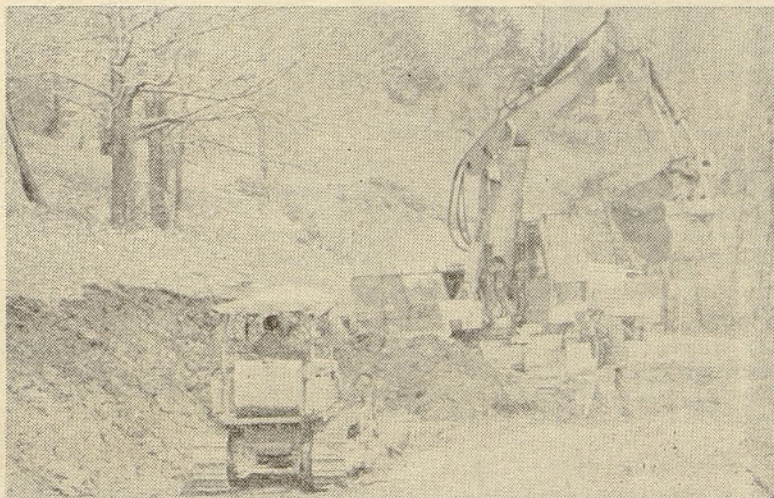
VULETA MILENKO: 23-letni, oženjen delavec iz kraja Marička v SR Bosni, dela v Sloveniji že šest let, od tega pri cestah in kanalizacijah tri leta. Z delom pravi, da je kar zadovoljen, prav tako s hrano (delavci se hranijo na Svetini, naš TOZD DPG je prevzel skrb, da pri težkem delu dobijo dobro kalorično hrano. Sploh so se vse, s katerimi smo se pogovarjali, pohvalno izražali na račun hrane Milenko zasluži na mesec pri osmih urah dela na dan 4.000 dinarjev. Povedal je, da dela dvanaest ur dnevno, kakor tudi vsi ostali.

LAMPRET JANEZ: Je kvalificiran, 35-letni zidar iz Ponikve, že dolga leta zaposlen pri CE-KA. Na delo se vozi s svojim avtom. Opravlja vsa cestna zidarska dela, kot so zidava krajnikov, jaškov itd. Vendar je izjema glede na ostale saj dela »le« 8 ur dnevno.

BEVC DANIJEL (delovodja): »Zdelom smo pričeli 27. marca, končati ga nameravamo še pred 22. julijem, občinskim praznikom. Da bi res opravili vsa dela v določenem roku, delamo dvanaest ur dnevno. Od vseh zaposlenih je 60 % delavcev iz bratskih republik. V pomoč nam je mehanizacija. Imamo dva buldožerja, tri bage, sedem avtomobilov za dovoz in odvoz materiala, tlačilne valje in še kaj. Če bomo gradili tudi odsek ceste od spomenika do koč na Svetini, bodo tudi v tem primeru vsa dela končana do sredine julija.«

Intervju z direktorjem CE-KA, tovarišem Antauerjem

Težka gradbena mehanizacija na trasi na Mrzli Planini

DIREKTOR CE-KA, ANTAUER: »Da, tudi odsek ceste proti počitniškemu domu štorskih železarjev bomo gradili. Pogodba je že podpisana. S projektom je bilo takole: predvidena investicija za ceste (brez odseka proti koči) je bila 2,3 milijarde starih dinarjev. Potem so to vsoto okrnili na 1,3 milijarde. Težka naloga torej za naše podjetje, vendar jo bomo vseeno kvalitetno izpolnili. O pogodbi smo začeli razpravljati šele februarja in marca že pričeli z gradnjo. Cesta bo po položitvi asfalta merila v dolžino 4 km, njena širina bo 5 m, pol metra bodo merile bankine in pol metra bo preglednih derm. Volja in organizacija delovnega kolektiva sta na višku, kar je garancija, da se bodo lahko občani Celja in okolice, pa tudi drugi pripekljali na Svetino za svoj občinski praznik po novi široki asfaltirani cesti ... Priporočamo se za nekaj izvodov Železarja s tem člankom, da bomo videli, če niste »ponaredili« kakšnih podatkov!«

Razgovor z delavci vodil Jok

**Dopisujte in oblikujte
z nami
naše glasilo**

ŠPORT IN REKREACIJA

Športno srečanje slovenskih železarn

Železarna Jesenice je bila organizator zimskih športnih iger slovenskih železarn, ki so bile na Jesenicah in v Kranjski gori v soboto, 10. marca 1979. Tekmovanje je zajemalo veleslalom, teke, sankanje in izven konkurence kegljanje na ledu.

Tekmovanje je bilo izredno kvalitetno in dobro organizirano. V raznih panogah so se pojavljali celo državni reprezentanti in odlični športniki v slovenskem merilu. Kljub izredno močni konkurenci smo lahko z nastopom naših športnikov več kot zadovoljni. Nismo zasedli prvih mest, smo pa dosegli za naše razmere odlične uvrstitve v vseh panogah. V veleslalomu so moški tekmovali v štirih starostnih kategorijah; skupaj je nastopilo več kot 100 tekmovalcev. Od naših smučarjev so bili najboljši naslednji tekmovalci: 11. mesto Kavka Aleš, 9. mesto Lorger Edi, 8. mesto Mastnak Maks, pri ženskah pa je dosegla odlično 5. mesto Sikole Jožica, 6. mesto Kaluža Marjana in 7. mesto Kavka Lidija.

Sankači na tekmah slovenskih železarn od leve proti desni: Golčman, Nagličeva, Jerebova, Jerovšek, Selič, Lamutova in Kaučič.

Ekipna uvrstitev v veleslalomu:

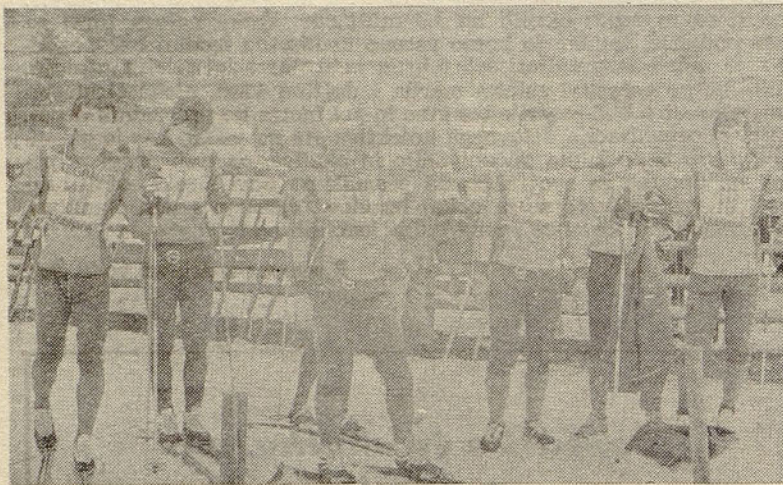
1. Železarna Jesenice	193,69 sek.
2. Železarna Ravne	207,14 sek.
3. Veriga Lesce	212,44 sek.
4. Železarna Štore	230,55 sek.
5. Plamen Kropa	240,00 sek.

Ostale ekipe so bile nepopolne.

Lahko povemo še to, da je tekmovalje potekalo na izredno strmem terenu izpod Vitranca in bili so tudi taki tekmovalci, ki so sneli startno številko in odšli proti domu. Moramo tudi povedati, da je bila proga odlično pripravljena, le strmina je motila vse tiste, ki niso vajeni takih smučišč. Naši tekmovalci so progo prevozili brez težav.

Teki:

Tudi teki so bili organizirani v Kranjski gori in konkurenca med posamezniki je bila še močnejša kot med alpskimi smučarji. Tekmovalci so bili razdeljeni v dve starostni kategoriji: do 35 let in nad 35 let. Kljub temu da je naša tekaška ekipa imela dobre treninge in priprave za ta nastop, niso mogli doseči boljših rezultatov ob tako močni konkurenci. Kompletna tekaška ekipa je dala od sebe največ, kar je mogla in to se je videlo tudi na obrazih tekmovalcev ob prihodu na cilj.

Ekipa tekačev na smučeh naše DO od leve proti desni: Bobnič Drago, Vrtovec Branko, Kavka Franc, Kavka Marjan, Štante Rudi in Zupanc Franc. Za številko 38 pa je Zupanc Rajko. Posnetek nekaj minut pred startom.

Posamezniki so dosegli naslednje uvrstitve:

Clani do 35 let:

14. Zupanc Franc
16. Bobnič Drago
21. Vrtovec Branko
24. Zupanc Rajko

Clani nad 35 let:

13. Kavka Franc
15. Kavka Marjan
16. Štante Rudi

Ekipna uvrstitev:

1. Železarna Jesenice	5. Plamen Kropa
2. Veriga Lesce	6. Tovil Ljubljana
3. Železarna Ravne	7. Direkcija SZ
4. Železarna Štore	8. Metalurški institut

Sankanje:

Sankači so tekmovali pod Golico na Jesenicah v moški in ženski konkurenci. Naši sankači so bili edini predstavniki, ki so prinesli domov dva pokala, in sicer za 3. mesto v moški konkurenci in 3. mesto v ženski konkurenci. Imeli smo kompletno ekipo. Vodja ekipe Selič Edi je imel srečno roko, ker je izbral samo korajžne tekmovalke in tekmovalce. Med tekmovalkami je bila od naših najboljša Lamut Marica 5., Jereb Jožica 6., Naglič Anica 10. Moški pa so se odrezali takole: 8. Selič Edi, 11. Golčman Florjan, 13. Jerovšek Vlado, 14. Kaučič Franc.

Ekipna uvrstitev moški:

1. Železarna Jesenice
2. Železarna Ravne
3. Železarna Štore
4. Plamen Kropa
5. Veriga Lesce

Ženske:

1. Železarna Ravne
2. Železarna Jesenice
3. Železarna Štore

Kegljanje na ledu:

Prvič smo se srečali z zanimivo panogo, s kegljanjem na ledu. Organizator športnih iger je želel vsem navzočim prikazati na praktični način, kako se keglja na ledu. K tej panogi smo prijavi 5-člansko ekipo, ki so jo sestavljali prizadevni člani komisije za rekreacijo ZŠ in predsednik Konference OOS ZŠ tov. Kaluža Ladi. Torej so ekipo sestavljali: Malec Boris, Rezar Fric, Dečman Vili, Grajžl Ivo že omenjeni Kaluža Ladi. Tekmovanje je bilo izredno zanimivo predvsem še zato, ker so razen Jesenčanov bili vsi popolni začetniki v tej panogi. Med šestimi ekipami so naši dosegli odlično 4. mesto, med posamezniki pa je bil najboljši Kaluža Ladi s 6. mestom. Udeleženci tega tekmovalja so se navdušili za kegljanje na ledu in že je Malec Boris dal idejo, da bi takšno tekmovalje lahko izvedli v zimskem času na Slivniškem jezeru. Ideja je odlična, počakajmo na led in kegljanje se bo pričelo.

Tine Veber

YASSA MARATON

XX. stoletje, stoletje avtomatizacije, vesoljskih poletov in visokega standarda se izteka. Potujemo z letali, na delo se vozimo z avtomobili. Ves dopoldan v službi presedimo, po obilnem obedu malce počivamo, konec dneva pa obvezno preživimo ob TV programu, zavaljeni v udoben naslonjač. Iz generacije v generacijo smo vse manj odporni, vedno bolj degenerirani, nerazgibani, debeli in podvrženi raznim šokom, arteriosklerozi, infarktom ipd.

Ker je človek razumno bitje, si je v samoobrambi proti zgoraj navedenim nevšečnostim in dolgčas izmislil rekreacijo. Slovenija je postala »meka« teka na smučeh. In prav je tako. V svetu je že dolgo razširjena druga vrsta rekreacije — zdrava in poceni, tj. tek. Zanj je potrebna le volja. Znanih uličnih maratonov v Tokiu, Bostonu in drugod se udeleži po 11—12 tisoč ljudi različnih starosti, spolov in barv, ki se podajo na pot, dolgo 42 km.

V Jugoslaviji se je tek v naravi razvil v zadnjih petih letih. Že tradicionalni Fruškogorski tek v Novem Sadu (18 km), Kadinjača — Titovo Užice (18 km), Kumroški marš — Kumrovec (26 km), Tek ob žici — Ljubljana (26 km), Ludbreški tek — Ludbreg (18 km) ... so utrli pot novi vrsti aktivnosti množic, prebujenih v želji po novem doživetju in iskanju in odkrivanju lastnih sposobnosti.

V preteklem letu je na Kumrovškem maršu startalo 246 tekmovalcev, letos pa na drugem YASSA maratону 18. 3. 1979 v Varaždinu kar 800 ljudi, ki so tekli različne razdalje (10, 21 in 42 km). To je pohvale vredna množica upornežev. Tega se ne da opisati, treba je bilo doživeti — ta hladni marčevski dan, ko se je množica ljudi upirala naravi, močnemu vetru, soncu in trdemu asfaltu. Bil je to splet generacij, golobradih fantov, zrelih mož, žena ...

Dolgoletna reprezentantka Andreja Šverc je postavila nov jugoslovanski rekord; preberite dobro: 42 km je pretekla v 3 urah in 10 minutah in na prvi pogled niti utrujena ni bila videti.

Tudi Emil Zemljak, 81-letni Zagrebčan je v treh urah preteklo svojo razdaljo — 21 km. Na stotine podobnih primerov bi lahko našli. Italijani so nam poslali poln avtobus svojih predstavnikov, njihov je bil tudi zmagovalca na 42 km. Madžari so se pripeljali v dveh polnih trabantih.

(Nadaljevanje na 15. strani)

YASSA MARATON

(Nadaljevanje s 14. strani)

In kaj naj še povem o sebi? Vesel sem bil povabila organizatorjev in se zahvaljujem sindikalni organizaciji Železarne Štore za zaupanje in pomoč, da sem se lahko udeležil te manifestacije. S svojo uvrstitvijo sem le delno zadovoljen; za tolikšno množico 31. mesto sicer ni slabo,

Start YASSA maratona. V označenem krogu je naš sodelavec Lišanin Mihajlo iz delovne skupnosti investicije in razvoj

vendar bi lahko bilo še bolje. Vrsta povabil, ki sem jih prejel te dni za nova tekmovanja (Dugo selo, Donja Stubica, Osijek in Sombor), mi dajejo upanje, da bom dosegel, kar sem morda v Varaždinu zamudil. Lišanin

POPOLN USPEH TEKAČEV

Na prvem regijskem prvenstvu v smučarskih tekih, ki ga je organiziral odbor za teke pri ZVUT — Celje, je nastopilo 30 tekmovalcev in tekmovalk, ki so bili razdeljeni v več starostnih kategorij. Članice in starejši člani so tekmovali na 4 km dolgi progi, mlajši člani pa so tekmovali na 8 km dolgi progi. Samo tekmovanje je bilo odlično izvedeno, žal pa je novozapadli sneg skrčil prijavljeno udeležbo tekmovalcev. To tekmovanje naj bi postalo v prihodnje tradicionalno.

Mlajši člani do 40 let:

1. Bobnič Drago	26:36
2. Zupanc Franc	27:00
4. Pirman Marko	27:07
9. Zupanc Rajko	30:51
10. Stante Rudi	33:40
14. Bogdanovič Zoran	37:36
15. Kavka Dejan	37:40

Iz zgoraj navedenih rezultatov vidimo, da so naši tekači dosegli na tem tekmovanju svoj največji uspeh in znova dokazali, da se s sistematičnim delom dosežejo zadovoljivi rezultati.

Ponovno vabimo člane in članice delovnega kolektiva in krajanke Štor, da se nam pridružijo, ko pričnemo s suhim treninzi — o tem vas bomo pravočasno obvestili. Mali

Rezultati:

Starejši člani nad 40 let:

1. Kavka Franc	14:30
2. Kavka Marjan	15:13

Posnetek s Trnovskega maratona, na katerem so sodelavci naši tekači

ODBOJKAŠI VALJARNE PONOVO NAJBOLJŠI

Končalo se je izredno zanimivo medobratno tekmovanje v odbojki. Sodelovalo je 11 ekip in 80 posameznikov, kar je nov rekord glede udeležbe. Na programu je bilo 55 tekem, kolikor se jih je tudi odigralo. Tekmovanje je potekalo enkrat tedensko od 28. 2. do 4. 4. 1979.

Že v začetku tekmovanja se je govorilo, da je za prvo mesto favorit številka ena ekipa Valjarne. Napovedi so se uresničile, čeprav je ekipa Jeklarna moralni zmagovalac, ker je edina ekipa, ki je premagala Valjarno. Od vsega je najbolj zanimivo to, da sta ti dve ekipi v istem tozdu. Prijetno presenečenje je pripravila ekipa Priprave z osvojenim tretjim mestom.

REZULTATI POSAMEZNIH DVOBOJEV

1. in 2. kolo

Valjarna : MO	20:1	Skupne sl. : Elektroenerg.	20:16
MO : KKO	20:7	Elektroenerg. : Priprava	20:8
Valjarna : Komerciala	20:1	Jeklarna : Priprava	20:13
Livarna : KKO	20:7	Jeklarna : Mehanična	20:11
Livarna : Skupne službe	20:5	Mehanična : TT	20:16

3. in 4. kolo

Jeklarna : TT	20:2	Priprava : MO	20:10
Elektroenerg. : TT	20:12	Skupne službe : MO	20:11
Elektroenerg. : Mehanična	20:11	Skup. službe : Komerciala	20:14
Mehanična : Livarna	20:4	Valjarna : KKO	20:3
Priprava : Livarna	20:5	Komerciala : KKO	20:17

5. in 6. kolo

Skupne službe : KKO	20:14	Mehanična : MO	20:9
Valjarna : Skupne službe	20:8	MO : TT	20:7
Valjarna : Priprava	20:6	Livarna : TT	20:6
Priprava : Komerciala	20:10	Livarna : Jeklarna	20:19
Mehanična : Komerciala	20:13	Jeklarna : Elektroenerg.	20:10

7. in 8. kolo

Priprava : KKO	20:10	Komerciala : TT	20:8
Priprava : Skupne službe	20:16	Jeklarna : Komerciala	20:18
KKO : Mehanična	20:18	Jeklarna : MO	20:6
Valjarna : Mehanična	20:4	MO : Elektroenerg.	20:9
Valjarna : TT	20:1	Livarna : Elektroenerg.	20:18

9. in 10. kolo

Priprava : Mehanična	20:13	Jeklarna : Valjarna	20:18
Skupne službe : Mehanična	20:9	Valjarna : Elektroenerg.	20:5
Skupne službe : TT	20:5	Komerciala : Elektroenerg.	20:15
KKO : TT	20:10	Livarna : Komerciala	20:17
Jeklarna : KKO	20:8	Livarna : MO	20:12

11. kolo

Priprava : TT	20:2	Jeklarna : Skupne službe	20:2
Elektroenerg. : KKO	20:6	Valjarna : Livarna	20:9
MO : Komerciala	20:4		

KONČNA LESTVICA

	Štev. točk	Razlika v točkah
1. Valjarna	18	+ 139
2. Jeklarna	18	+ 55
3. Priprava	14	+ 41
4. Livarna	14	+ 14
5. Skupne službe	12	+ 8
6. Elektroenergetski	10	+ 4
7. Mehanična	8	- 16
8. Mehanska obdelava	8	- 28
9. Komerciala	6	- 43
10. KKO	4	- 72
11. Tovarna traktorjev	0	- 131

Stanje v skupni uvrstitvi (smučanje in odbojka)

1. Skupne službe	27 točk
2. Livarna	25 točk
3. Komerciala	24 točk
4. Valjarna	23 točk
5.—6. MO	22 točk
5.—6. Priprava	22 točk
7.—10. Elektroenergetski	20 točk
7.—10. TT	20 točk
7.—10. Jeklarna	20 točk
7.—10. Mehanična	20 točk
11. KKO	18 točk

Kot je razvidno so razlike v točkah minimalne in prave borbe se bodo šele pričele. Tinec Veber

KADROVSKE VESTI

IZ PRAVNE SLUŽBE

Disciplinska komisija delovne organizacije je obravnavala na prvi in drugi seji 23 primerov kršitev delovnih obveznosti.

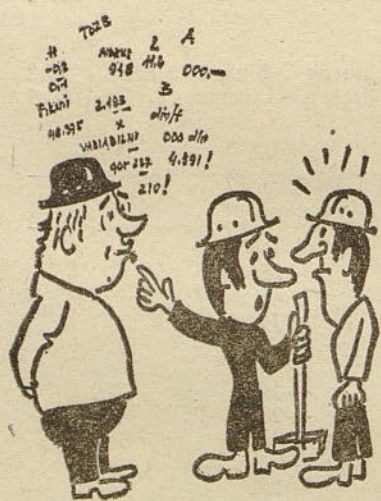
Delovno obveznost so kršili:

1. VIRANT Ferdo, Livarna I, dne 25. 9. 1978 in 6. 1. 1979 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
2. BOVHA Rudolf, Livarna I, dne 30. 10. 1978 prišel vinjen na delo — javni opomin.
3. KOŠAK Milan, Livarna I, dne 4., 5. 10. 1978 in 6. 1. 1979 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev.
4. STOJNIC Milorad, Livarna II, dne 21. 11. in 19. 12. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
5. KUNŠEK Roman, Livarna II, dne 15. 9. 1978 samovoljno zapustil delovno mesto — javni opomin.
6. VODUSEK Drago, Livarna II, dne 26. 10. in 13. 11. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev.
7. ZAVRŠEK Ivan, Livarna II, dne 4. 9. 1978 in 3. 1. 1979 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
8. CAHUN Ivan, DS IR, od 4. 8. do 11. 8. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja.

Disciplinska komisija delovne organizacije je na 3. seji obravnavala 19 primerov kršitev delovnih obveznosti.

DELOVNO OBVEZNOST SO KRŠILI

1. FENDRIH Stanko, Plavž — dne 17. 11., 5., 18., 19., 20. 12. 1978 prihajal v vinjenem stanju na delo — prenehanje delovnega razmerja.
2. KRAMPERSK Matija, Valjarna I — dne 28., 8., 9., 10., 14. 11., 20., 23. 12. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 1 leto.
3. LOJEN Vladimir, Valjarna I — dne 28. in 30. 10. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
4. SAVIČ Žarko, Valjarna I — dne 8., 9. in 10. 11. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
5. POVALEJ Jože, Valjarna II — dne 4. in 5. 9. 1978 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.
6. JURAK Veljko, Valjarna I — dne 17. 11. in 1. 12. 1978 neopravičeno izostal z dela — prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev.

— Le kaj mu je, da se tako drži?

— Na preprost način je želel preučiti tabelarični pregled operativnega plana, pa ni uspel zaradi...!

Vidiš, Vanč, pa si se res popravil! Nič več ne opažamo, da hodiš med šihom na šnopsek.

Res je šef. Zakaj bi vam delal težave.

Sedaj si raje prinesem litrček domačega in ga počasi cukam ob delu.

ŠTORSKI ŽELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA STORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Građnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.

VARNOST V PROMETU

Kako čimbolj varno voziti ponoči?

Dolge nočne vožnje večini voznikov nastavljajo pasti, katerim marsikdaj človekov organizam ni kos in zaradi tega lahko pride do tragičnih posledic.

Kdor se že mora s svojim železnim konjičkom podati na pot ponoči, naj zato upošteva vsaj nekaj osnovnih pravil, ki vplivajo na varnejšo nočno vožnjo.

Voznik mora precejšnjo pozornost posvetiti gretju in zračenju avtomobila. Zunanje temperature so namreč ponoči precej nižje od dnevnih, zato je prezračevanje avtomobila bolj osvežujoče in učinkovito. Tudi zrak je ponoči ponavadi bolj čist, saj na cesti navadno ni toliko vozil, ki bi ozračje onesnaževala. Dokaj velike temperaturne razlike marsikdaj ponoči narekujejo, da je potrebno ob odprtem dotoku svežega zraka pomagati tudi z gretjem notranjosti avtomobila. Idealno bi bilo, da bi imeli glavo v hladnem, noge pa v toplem zraku, žal pa takšne razdelitve zraka pri večini avtomobilov ne moremo zagotoviti. Zato si največkrat pomagamo z odpiranjem oken, zaradi česar pa ustvarimo prepih, ki pa rad povzroča glavobol. Verjemite, da bo že čepica na glavi precej odvrčala posledico prepaha, tovarišicam pa tudi naj ne bo žal njihove frizure, ki jo bodo pokrile z navadno ruto — saj je vendar noč in nihče vas ne vidi.

Marsikdo si med vožnjo rad zelo pogosto prižge cigareto celo v prepričanju, da z njo prežene utrujenost. Učinek pa je prav nasproten. Z vdihovanjem cigaretne dima se v krvi poveča količina ogljikovega monoksida, ki povečuje utrujenost in zmanjšuje predvsem zmogljivost vida. Zato ni nič čudnega, da že v nekaterih tujih zakonodajah opazimo prepoved kajenja med vožnjo.

Odločilnega pomena za varno nočno vožnjo je tudi tehnika gledanja. Poseben način gledanja še posebej zahteva noč, ki ni jasna ali če celo dežuje. Voznikovo oko se namreč le do neke mere prilagodi poslabšani vidljivosti in še

to na račun povečane pozornosti oziroma koncentracije, kar nas vodi v hitrejšo izčrpanost in utrujenost. Čisto preprosto: da bi vozili enako varno kot podnevi in pravočasno sledili cesti ter opazili ovire, potrebujemo več časa. Zato bo potrebno voziti počasneje. Še posebej pa se moramo izogibati gledanju v žaromete nasproti vozečih vozil. Za orientacijo nam naj služi desni rob vozlišča. Seveda pa se moramo zavediti, da tam lahko naletimo na pešca, kolesarja in še koga.

Poudarili smo že, da mora biti voznik predvsem za nočno vožnjo spočit in pri polni moči. Popolnoma zdrav — brezhiben pa naj bo tudi naš avto. Z avtomobilom, ki kaže motnje in napake, ne pojedite na pot. Z vozilom v okvari imamo že čez dan dosti sitnosti, ponoči pa jih bo še več. Možnosti, da boste kaj staknili mehanika, najbrž ne bo. Tudi pripravljenosti redkih voznikov, da bi vam v sili pomagali, se ne nadejajmo. Saj vemo: »Noč ima svojo moč,« in kdo jamči mimovozečim, da tisti, ki jih ustavlja, ni kakšen lopov! Zato že pred vožnjo zagarovito poskrbite, da vam ne bo zmanjkalo goriva, da boste imeli s seboj vsaj kakšen liter olja, če ga bo potrebno doliti, da bo res polna posoda za pranje vetrobranskega stekla, da o rezervnih žarnicah in varovalkah sploh ne govorimo.

Pa za konec še enkrat: ko se nam med vožnjo polenijo refleksi, poslabša vid, ko pri srečanju z drugim vozilom pozabimo zasenčiti luči, ali ko že vidimo ovire tam, kjer jih sploh ni, itd. — so to že znaki utrujenosti. Ne odlašajmo s počitkom; poiščimo ugoden prostor, izstopimo iz avtomobila in ob globokem dihanju ter telovadbi razgibajmo naše telo! Okrepčajmo se z majhno količino hrane in pijače. Če pri nadaljevanju vožnje spet nastopi utrujenost, je edina varna odločitev — spanje. Pač spanje, kakršnokoli z ozirom na možnosti, kjer začetimo potrebo.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragega moža

IVANA VRENKA

se iskreno zahvaljujem vsem bivšim sodelavcem in sosedom za izkazano pomoč v najtežjih trenutkih ter za darovane vence in cvetje. Iskrena hvala za poslovilne besede tudi govorniku ob odprtem grobu ter Štorskemu pihalnemu orkestru. Prisrčna hvala najožjim sodelavcem za pomoč namesto venca na grob.

Hvala vsem, ki so sočustvovali z mano.

Zalujoča žena

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka

SELAN ROBERTA-Binija

se iskreno zahvaljujem Upravi Železarne Store, sindikatu, ZK, ZB in ostalim organizacijam za darovane vence in spremstvo.

Nadalje tovarišu Štefančič Pavlu za poslovilni govor, ter govorniku ob grobu. Pihalni godbi Železarne Store, sostanovalcem hiše in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in nam izrazili sožalje. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoča žena Anica, sin Milan hčerke Vida in Anica z družinami in ostalo sorodstvo